

LEER van je LYDEN te PROFITEREN!

Hulpverlening WIE HELPT WIE. 6. H. MAAGD LIDUINA*, Martelares v/d R.K.-Kerk.

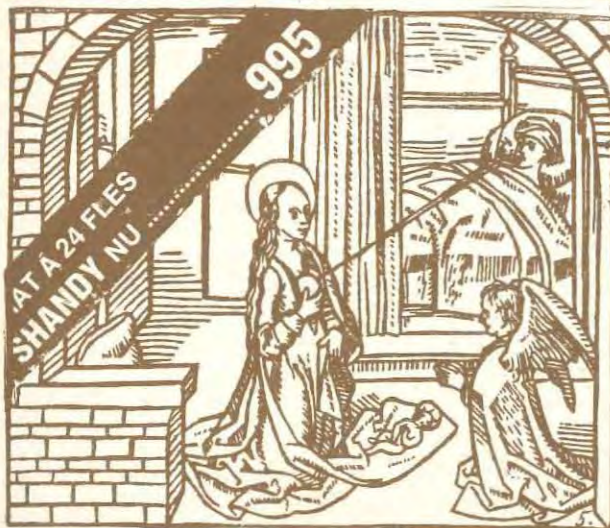
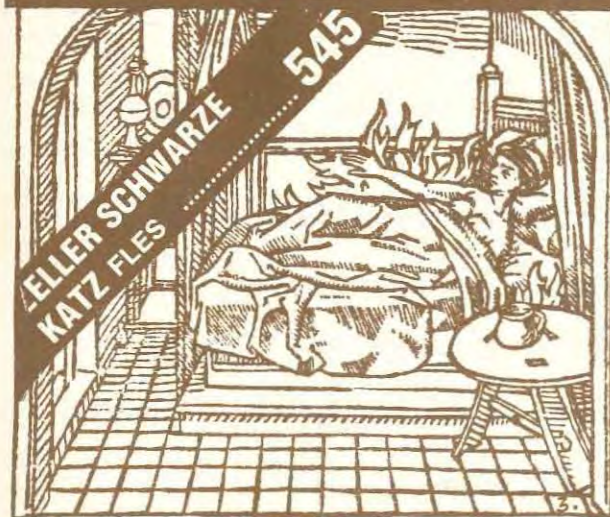

1980

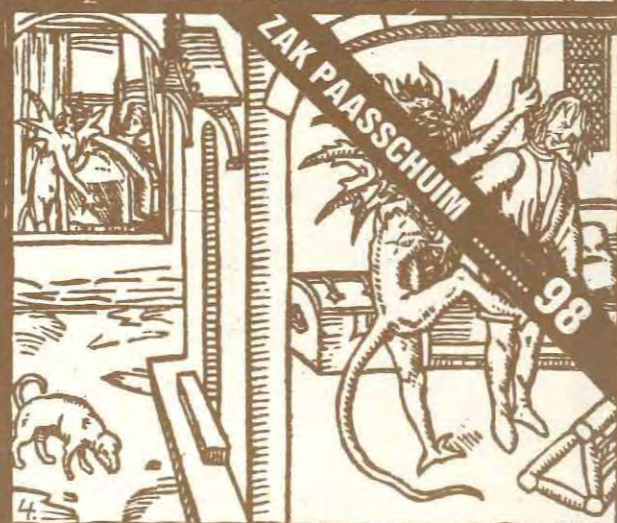
erug kunt en je omgeving. Dat je niet uit de put hangt (3 & 4) om te Boeten voor. Menen krijg (afb. 5), en tot ook zij je behandel. Succes ermeel.

Als je een beetje rendabel volgens verlangens naar erotisch omzetten in (afb. 1), kruip je in bo. t wilt Lijden, dan moet je eerstje en Boete. Vervolgens krijg je een stop je met eten en wassen (wijn

Dit hou je vol tot je fysiek noch psychisch. Maar pas op: 16. Snijden! Hangen op (Vuur! Snijden! Hangen op de Zonden van je omgeving. Hou dit vol tot je Hemelse Visioen. Helse Visioenen tot ook zij je behandel. Succes ermeel.

*Zie P.J.Stolk: "De Maagd van Schiedam", Wetensch. Uitg. 1980, f24,50

GENKEN KRANT

f1. 3,25
verschijnt twee in de 1000 maanden

no 40 7^e JAARGANG juni 1980

uitgave stichting
de 'GEKKEN' KRANT.
postbus 3286 Amsterdam.

postgiro 3058.334
gemeentegiro r11.111

telefoon, maandag avond:

020--792620

losse nummers: f 3,25

abonnement f 19,- (of meer)

redactie

Loes van de Bedem
Franca Berkvens
Ton Hendrix
Willem Maarschalkerweerd
Anja Nieuwkoop
Mieke Rotmensen
Frits van Rijckevorsel
Liesbeth Crefeld.

INHOUD

	bladz.
Vrouwen en de bijbel	7
'Tijd hebben om te luisteren'	18
NASA	21
reakties op de naam van de krant	22
'Kan dat nou zomaar'	25
stop de bio-psychiatrie	28
Tips	31
Ertussendoor: brieven, ervaringen, gedichten.	

Een themanummer over geloof en godsdienst. Een moeilijk onderwerp, vonden wij, dat wel. Maar aan de andere kant: we krijgen regelmatig brieven van mensen die over geloof of geloven gaan. Er hebben nu ook heel wat mensen gereageerd op onze oproep in de vorige krant. Verder merkten wij dat we er zelf ook wel wat over te melden hadden. Wij hebben bijna allemaal een godsdienstige opvoeding gehad, katholiek, hervormd of gereformeerd en we zijn er allemaal in meerdere of mindere mate door gevormd - of misvormd. Want daar kwamen we wel achter, je kunt er aardig wat frustraties van oplopen. Godsdienst is best iets waar je het moeilijk door kunt krijgen, waar je gek van kunt worden. Er zijn ook mensen die steun hebben aan hun geloof, wanneer ze moeilijkheden hebben. In deze krant wordt geschreven over allerlei ervaringen, positieve en negatieve, met godsdienst en geloof. Onze bijdrage bestaat ook uit ervaringen met het geloof, van een aantal van ons. Verder staat er een interview in de krant met een paar (rooms-katholieke) zusters, die praten over hun manier van leven. Ook hebben we een stukje geschreven over hoe er in de kerken vaak tegen vrouwen aangekeken wordt. En dit is dan het eerste themanummer.

Deze krant heet "Gekken"krant omdat hij is voor mensen die gek genoemd worden. Wij zijn dus gek en komen er rond voor uit. We kunnen elkaar alleen helpen als we inzien dat we allemaal op dezelfde manier worden uitgescholden en gediscrimineerd. Dat is juist onze kracht. Samen gediscrimineerd, dus samen er wat aan doen; dat lijkt ons voorlopig de beste manier.

met bijdragen van

Plugge
G. Jebbink
M. W. Bek-Mulder
Wertheim-Elink Schuurman
Bewonersraad St. Servaes
Hendrik Klaassens
F. Kaal
Gerard van der Zande
Willy Hoogens
Annemarie Kooijman
J. Goedhart
Christa Sontrop
D. Horsting-Reijntjes
Ed Coppens
A. D. Hupkes
Aktiegroep "Stop de bio-psychiatrie"
Rechtswinkel Groningen
Barend Jan Vonk
Arthur Yzerdraat
Simpelaar
Jaap Zeef
J. Kleinhout
C. Kok
Lancaster
Henny Jansen
Dick Genemans
Dhr. Pesschar
J. Ch. v. d. Mast
Kans van Klinken

SCHIJN GESCHREVEN
ARTIKELLEN
ZIJN INGEZONDEN
BRIEVEN.

GELOOFSBE-lijden-IS

In de vorige uitgave van de "Gekken"krant, las ik dat het Juni nummer geheel gewijd zou zijn aan het onderwerp "Godsdienst". Zoals ik hoorde, is dit onderwerp gekozen uit een tiental anderen. Daaruit blijkt dat er op godsdienstig gebied nogal wat leeft. Eerst heb ik gearzeld, om mijn medewerking in deze te verlenen. Met "godsdienst" en "geloof" ben ik nog lang niet klaar. Integendeel, ik zit nog midden in een geloofscrisis en betwijfel het sterk of ik hier nog ooit uitkom. Misschien herkennen anderen in mijn verhaal iets van zichzelf.

Ik heb een heel strenge katholieke opvoeding gehad. Laat ik beginnen bij de lagere school. Vanaf de tweede klas, zwoegde je om de -soms erg lange- antwoorden van de catechismus te leren. Antwoorden waar je meestal niets van begreep, maar je moest ze perfect kennen. Dat betekende een goed cijfer op je rapport en dat was weer bittere noodzaak om goede vrienden met je ouders te blijven. In de godsdienstles vertelde de pastoor soms over "God die onze goede vader was". Zo'n God sprak je als kind wel aan. Maar zo werd er niet altijd gepredikt, integendeel. Veelvuldig werd ons verteld, dat de mens geneigd was tot het kwaad. God was rechtvaardig dus straffend. Het beeld van de "goede vader" vervaagde en de "straffende God" kwam er voor in de plaats. Deze ging mijn verdere leven beheersen.

Vooraf in ons huwelijksleven werd het ons erg moeilijk gemaakt. Onder druk gezet door ons katholieke geloof, kregen wij in 2½ jaar tijds drie kinderen. Bij gebrek aan een woning woonden we in, bij mijn schoonfamilie. Wij hadden de beschikking over een slaapkamertje waar alleen ons ledikant plus een kinderledikantje konden staan. Dat hield in dat we maar één van onze drie kinderen bij ons konden hebben. Als er een geboren werd, ging de vorige naar mijn familie die op 45 km. afstand van ons woonden. Het was keihard kinderen te mogen baren, om ze na nog geen jaar naar familie te brengen.

Ons hele gezin lag uit elkaar. We besloten voor periodieke onthouding. Vergeet het maar. Tijdens de biecht -bedoeld als een bevrijding en vergeving van de zonden- werd ik juist zwaar belast. Er werd mij gezegd, dat ik het moest aanvaarden als ik opnieuw zwanger zou worden. Dat was dan Gods wil! Het was niet prettig dat we zo'n bekrompen woonruimte hadden, maar ja daar veranderde de wetten van God niet mee. Een keer kreeg ik zelfs te horen: "Als je er geen kind bij wilt hebben, dan kan God je wel eens straffen door je er een af te nemen". Dat heeft diepe indruk op me gemaakt. Hierin is toch niets meer over van de "goede vader" figuur. Een God die zelfs je liefde voor elkaar onmogelijk maakte. Je mocht elkaar niet liefhebben, zonder het risico te lopen opnieuw zwanger te worden. Vanaf dat moment beheerste de dictator, de straffende God mijn leven. Robert Long zingt het heel terecht in zijn lied: "allemaal angst" - "Hij beheerste je leven tot in het absurde!" Al zou ik graag willen ik durfde niet eens opstandig te worden. Ook daar kon ik immers voor gestraft worden!

Na vier jaar kregen wij een huis en konden we ons gezin weer compleet maken. Dat bracht ook nog wel de nodige zorg, zoals kinderen die elkaar nauwelijks als broertjes of zusje herkenden. Hoofdzaak was, we waren weer bij elkaar. Er kwam nog een vierde kind en daarna leefden we zogezegd "in zonde".

Biechten was voor mij onmogelijk. Voor het oog van de familie ging ik nog ter Communie, dat was dan weer heiligschennis. Ik stikte in de schuldgevoelens.

Mijn man stierf vrij plotseling toen hij 48 jaar was. Korte tijd daarna heb ik gebroken met "de kerk". Ook met mijn geloof? Beslist niet! Ik zou niet durven. Dat leeft nog heel sterk. Ik denk zelfs dat ik nooit helemaal zonder geloof zou kunnen. Maar ik zou graag geloven op een andere manier. Niet uit angst, maar uit overtuiging. Misschien ook in een andere richting dan het katholieke geloof, dat zichzelf altijd als het "alleen zaligmakende" heeft opgesteld! Ik zou wensen dat ik steun kon vinden in mijn geloof. Er zijn zeker mensen die dat wel ervaren. Ik ken ze van zeer nabij en kan er jaloers op worden. Voor mijn familie ben ik goddeloos. Zij vinden zichzelf -omdat zij wel naar de kerk gaan- beslist godvrezend.

"Goddeloos", soms denk ik was ik het maar, dan had ik het er niet zo moeilijk mee. Wat is dat katholieke geloof toch voor iets onmogelijks? Altijd maar je plicht te moeten doen, ook al is dat soms onmogelijk. En anders is daar weer God met al zijn straffen. Is deze God rechtvaardig? Zo'n geloof maakt je helemaal kapot. En toch, het zit er zo ingebakken, dat je het niet voor mogelijk houdt hier ooit nog eens van los te komen.

Heel sterk is ook mijn angst voor de dood. Dat is uitgegroeid tot een fobie. Wat gebeurt er na de dood? Eeuwig branden in de hel, of (heb je dan nog notie van tijd?) jaren in het vagevuur? De hemel, daar zal wel niemand komen. Over het goede, wat toch ook wel in ieder mensenleven is, hoor je toch nooit iets. Wat mij ook niet met rust laat is, waar is mijn man nu? In het vagevuur? Laat ik hem nu, door niet meer te bidden in de steek. Er is ons toch geleerd dat de levenden, door hun gebed de overledenen, "gelovige zielen" heette dat uit het vagevuur konden verlossen. Met al deze vragen ben ik dikwijls bezig. Verstandelijk gesproken klinkt dit allemaal belachelijk, maar gevoelsmatig beleef je het echt zo. Kon het maar zo zijn, dat ik het naast me neer kon leggen. Dat ik ook eens kon geloven, in de goede dingen, die ik -zonder me op de borst te slaan- toch ook wel eens presteerde. De bereidwilligheid om goed te zijn voor anderen. Dat is toch ook een vorm van geloof, het geloof in het goede? Gelukkig krijg ik op het ogenblik een behandeling van de psychiater voor mijn fobie. Ik hoop dat deze behandeling mij ook zal helpen, om de angst voor wat er na de dood gebeurt, te overwinnen. Daardoor zal ik dan hopelijk wat reëler gaan geloven. Dan wordt het misschien nog ooit een "geloofsbelijdenis" in de ware zin des woords en niet, zoals in het opschrift met de nadruk op lijden. Dit opschrift is niet van mijzelf maar van mijn schoonzoon. Ik vond het erg toepasselijk. Zoals ik in het begin al schreef, ik ben nog lang niet klaar met "godsdiens" en "geloof". Er zullen in deze wel altijd vraagtekens blijven!

rehabilitatie van het

IK

Het is niet fair dat je Johan Maasbach afkraakt. Ieder mens heeft zijn eigen specifieke hoedanigheden en talenten, die hij van uit zijn eigen ik moet ontplooien en verbinden moet aan goddelijke waarheid inspiratie, gedrevenheid, passie en creativiteit. Bij Krishnamurti heeft het ik geen recht van bestaan. Volgens hem is het ik de oorzaak van gespletenheid, weerstand, conflict, scheiding, isolatie, eenzaamheid, belemmering om het nieuwe te zien, de oorzaak van ontsporing, smart, oorlogen en twisten. Alleen bij afwezigheid van het ik zou dan de ware vrijheid en intelligentie ontwaken. Hij vergeet echter dat zijn eigen visie steeds met zijn eigen naam in hoofdletters in zijn boeken vermeld staat en dat hij zonder zijn eigen ik niet op de plaats van bestemming aan zou kunnen komen. Paulus zegt niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. Dat is vol innerlijke tegenspraak. Hoe kan Christus in -mij- leven als niet meer mijn eigen ik leeft. Vroeger als kind was ik doodsbang voor deze tekst, die het deed voorkomen alsof mijn eigen ik iets verbodens en ongeoorloofds was. Jarenlang heb ik mijn eigen ik niet durven te accepteren. Christus zegt: maar wie zijn leven zal willen verliezen om mijnent wil die zal het vinden. Als je je eigen leven verloren hebt dan kan je echter in een gekkenhuis terecht. Je kunt je eigen leven helemaal niet verliezen, je moet juist vanuit je eigen leven en je eigen ik de waarheden van het bestaan leren kennen en onderscheiden. Wie zelfs zijn eigen leven niet haat die kan mijn discipel niet zijn zegt Jezus. Dat wil dus eigenlijk zeggen dat je tegen een meisje van vier jaar dat met haar pop speelt, moet zeggen dat ze haar eigen leven moet haten volgens Jezus. Een betere manier om iemand definitief psychotisch te maken en te beschadigen bestaat er niet. Deze falikant foute uitspraken van Jezus doen afbreuk aan het menselijk verstand en inzicht, zijn gevoel en verbeelding, zijn waarde en zijn zelfvertrouwen. Er zijn veel psychiaters voor wie de medicijnpot god is. Zij hebben meestal een typisch materialistische kijk op het leven, en op de menselijke geest en proberen door hersenspoelingen en chemische processen in de hersenen door medicatie een aangepast en dood mens te creëren. Ze werken met mach-

tigingen en vrijheidsstraffen isoleer en opsluiting. Ook deze kunnen we terzijde schuiven. Dan zijn er ook nog profeten en apostelen die een denkbeeldige scheiding tussen lichaam en geest poneren. Ook Jezus zegt ergens: het is de geest die levend maakt, het lichaam is van weinig nut. En Paulus heeft het steeds over het vlees, met zijn zondige begeerten. Paulus discrimineerde de vrouwen. Ze mochten in de gemeente niet het woord voeren en spreken. Ze moesten een hoedje dragen. En hij vond het ongepast dat vrouwen preekten. Ook hieruit kun je zien dat Paulus vooringenomen was en zijn invloed werkt tot op heden door vooral in de katholieke kerk met het celibaat, de achterstelling van vrouwen in het ambt, ze mogen zelf geen predikant zijn en op maatschappelijk terrein is de achterstelling van vrouwen voornamelijk te danken aan de nieuwtestamentische brieven van de apostelen t.a.v. de vrouw. Lichaam en geest echter zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Vraag maar eens aan een gehandicapte in een rolstoel of het lichaam van weinig nut is? Ook zegt Paulus dat je de overheid moet accepteren als dinaresse Gods. Het bewind in Chili en in de sovjet uni is geen ginaresse Gods, integendeel ze martelen en sluiten vrije mensen op in strafkampen, gevangnissen, ze oefenen terreur uit. En zo'n regime hoef je helemaal niet te accepteren want ze accepteren de menselijke waardigheid en het recht ook niet. Rudolf Steiner heeft terecht gezegd: er is maar één persoon op de hele wereld die "ik" kan zeggen en dat ben je zelf. Ieder mens heeft een onvervreemdbaar ik, een onvervreemdbare identiteit die hij of zij in alle richtingen kan ontplooien, naar de aarde, naar de hemel, naar zijn medemensen, de dieren en planten, de natuur, de maatschappij. Verbonden met de scheppende krachten van Christus en God kan het ik onbeperkt en grenzeloos zijn vleugels uitslaan.

RELIGIEUZE ERVARING ALS KEERPUNT

In oktober 1972 heb ik een religieuze ervaring gehad die diepe indruk op me heeft gemaakt en m'n leven sindsdien ingrijpend heeft veranderd.

Nadat ik voor de tweede keer was opgenomen op "Licht en Kracht" in Assen heb ik er twee weken in een niet-afgesloten separeer cel gelegen om wat tot rust te komen. Daar kwam niet zo veel van terecht, omdat m'n medicatie werd veranderd en de separeer in het verlengde van de observatie-afdeling lag. Ik kon nauwelijks meer slapen en was niet eens meer in staat om overdag naar de bezigheidstherapie te gaan: zowel lichamelijk als geestelijk was ik volkomen uitgeput. Voortdurend leefde ik in de angst de controle over mezelf te verliezen.

In die uiterst gespannen toestand klampte ik me vast aan de gedachte, dat er een God moest zijn, die niet kon en mocht toestaan, dat ik volkomen vast zou draaien. Wat had het hele geloof immers voor zin als Hij me nu niet hielp? Er waren toch een heleboel mensen die beweerden, dat ze gesteund werden door hun geloof? Zelf had ik het geloof altijd als iets verstandelijks ervaren dat mij in wezen niet raakte. God was zo ver weg, zo'n verheven begrip waar ik me geen raad mee wist: een abstractie. Hoe zou ik dan ooit met Hem in contact kunnen komen? Hoe speelden anderen dat klaar?

Ik wist niet hoe ik het aan moest pakken en bleef met m'n vragen zitten. Gaandeweg gaf ik de hoop op en zakte langzaam weg in een mengeling van wanhoop en melancholie. Daarin kwam een kentering toen ik weer eens op een middag in de separeer lag en over mijn leven nadacht. Plotseling werd ik overweldigd door het besef, dat diezelfde God waarnaar ik altijd op zoek was geweest, zijn aandacht op me richtte en me daar zag liggen in al m'n hulpeloosheid en verdriet. Deze gewaarwording was bijzonder indringend. Het riep onmiddellijk een geweldige angst in me wakker en ik voelde, dat er iets met me zou gebeuren dat beslissende invloed op mijn verdere leven kon hebben.

Minutenlang hield deze angstige stemming aan totdat hij geleidelijk verdween. Een nieuw, warm gevoel kwam ervoor in de plaats, dat alle onrust naar de achtergrond verdreef.

Ik voelde, dat Hij me iets duidelijk wilde maken: niet woordelijk en ook niet verstandelijk, maar door een overweldigend gevoel, dat ik nauwelijks kan beschrijven. Hij doordrong me van het besef, dat Hij me niet veroordeelde om m'n mislukkingen en fouten, maar ook geen vrede had met mijn verkrampte manier van leven. Hij wilde me meehelpen de angst, het wantrouwen en de verwarring in mezelf de baas te worden en stelde daarbij geen voorwaarden vooraf. Ik hoefde Hem alleen maar te vertrouwen; dan zou Hij me de moed en het doorzettingsvermogen geven om het gevecht met mezelf te winnen.

Nog steeds was ik me bewust van al m'n tegenstrijdigheden en van de onmogelijke situatie waarin ik verzeild was geraakt, maar nu had ik tenminste de hoop en het vertrouwen dat ik er niet in vast zou blijven zitten.

Toen deze directe ervaring was weggeëbd heb ik m'n tranen de vrije loop gelaten. De opgekropte spanning en het verdriet dat ik altijd met moeite had weten te onderdrukken ontladden zich - ik liet me helemaal gaan en voelde ook geen enkele behoefte meer me nog langer in te houden. Ik kan me nog herinneren, dat er een verpleegster naar me toe kwam. Ze was erg aardig voor me en heeft een hele tijd met me gepraat. Ze nam alle tijd voor me en hielp me om mijn emoties te verwerken. Vanaf die dag ben ik langzaam maar zeker opgeknapt. Met vallen en opstaan bleef ik vechten tegen mijn twijfels en onzekerheid en er waren momenten, waarop alles me weer even zinloos en doelloos voorkwam als tevoren. Toch bood het geloof mij, vooral op kritieke momenten, voldoende hoevast om weer overeind te krabbelen en dóór te vechten. Het is de fundamentele kracht geweest die mij door mijn "gang door de psychiatrie" heen heeft geloodst.

voor vrouwen

de kerk: een kruis voor vrouwen ?

De invloed van de bijbel en kerk op de gehele maatschappij is altijd ontzettend groot geweest. Dat is niet altijd voor iedereen even gunstig geweest. Dit geldt zeker voor ons vrouwen. Paulus schreef in zijn brieven aan allerlei gemeenten hoe vrouwen zich volgens hem hoorden te gedragen:

- de vrouw moet onderdanig zijn en haar man hoogachten
- het hoofd van de man is christus, het hoofd van de vrouw is de man
- de man is niet geschapen om de vrouw maar de vrouw om de man
- de vrouw moet in de kerk zwijgen en ondergeschikt blijven. Als ze iets niet snapt moet ze haar man thuis om opheldering vragen.

Dan hield Jezus er toch iets verlichtere ideeën over vrouwen op na dan deze volgelinge van hem. Toch is de opvatting van Paulus de belangrijkste basis geworden voor het beeld van de vrouw dat de kerk er op na is gaan houden.

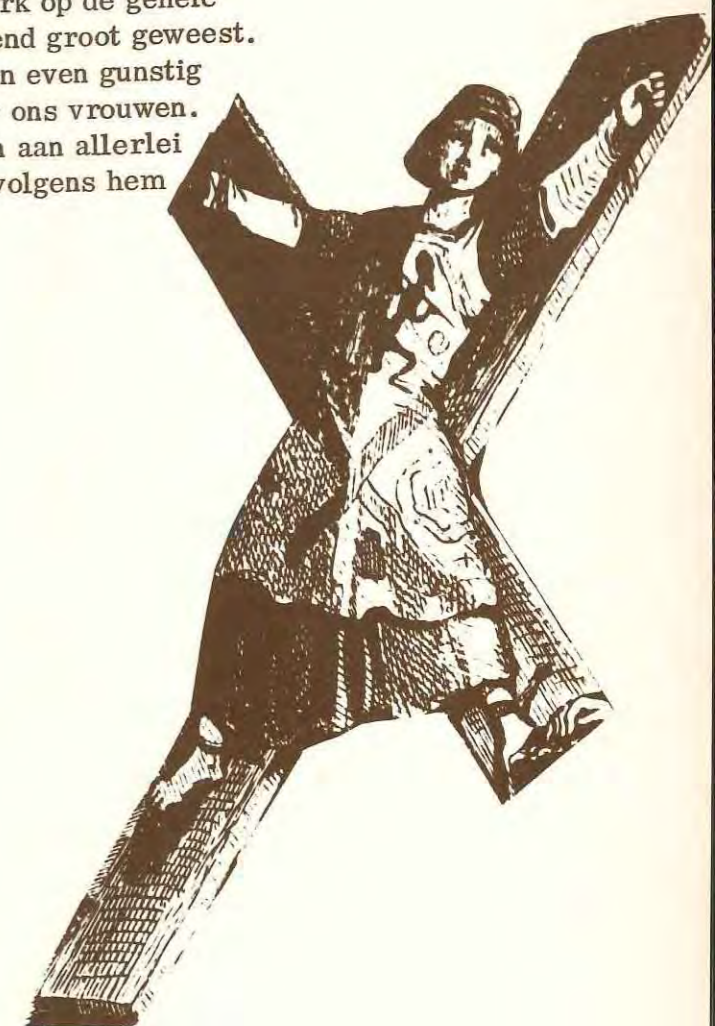
In de daaropvolgende eeuwen deden de verschillende kerkvaders er nog een flinke schep bovenop:

"Vrouw, gij zijt de poort van de helge behoort altijd in rouw en lompen gekleed te gaan - uw ogen gevuld met tranen van spijt om de mannen te doen vergeten dat gij de vernietiger van het ras zijt".

"Iedere vrouw behoort van schaamte vervuld te zijn bij de gedachte dat zij een vrouw is".

Met dergelijke uitspraken zijn bladzijden te vullen. Deze heren moeten wel van een behoorlijke portie vrouwenhaat vervuld zijn geweest.

Zo werd door de kerk een beeld van de vrouw opgebouwd en in stand gehouden waarvan wij nu nog dagelijks last hebben. De vrouw als minderwaardig en verachtelijk wezen, dat onderdanig en volgzaam hoort te zijn.

Een kerk die liefde en tolerantie predikt en verkondigt dat voor god alle mensen gelijk zijn, predikt daarnaast dat de ene helft van de mensheid minder waard is dan de andere helft.

Tegenwoordig wat subtieler dan vroeger: het is onze huidige kerkvaders niet meer toegestaan om dwarsliggende vrouwen als heksen te verbranden.

Maar in wezen is het nog hetzelfde.

Vrouwen die zich niet willen gedragen volgens de moderne vertaling van Paulus' opvattingen over de vrouw, of die daar moeite mee hebben, worden nog steeds als abnormaal beschouwd.

Stapelgek en Volkomen **ABNORMAAL**

Geachte redactie.

Door middel van deze brief wil ik mijn hart toch even luchten, met name over bepaalde artikelen die in de gekkenkrant staan.

Daar wordt de medicijnen en de hele psychiatrische behandeling tot de grond toe afgekraakt.

Vooraf de meningen over de medicijnen, waarover fínaal negatief geschreven wordt. Door middel van dit schrijven, wil ik mijn ervaringen van de laatste tijd vermelden.

Ik was stapelgek en volkomen abnormaal. Door de toediening van medicijnen en gesprekken door mijn behandelde psychiater en psycholoog ben ik dwars door de hel gegaan.

Want de medicijnen en gesprekken en de arbeidstherapie bewerkstelligen in mij wonderen, en ik weet zeker dat ik volkomen genezen ga worden.

De medicijnen brachten me van de hel in de Hemel.

Want ik heb nog nooit zoveel naasteliefde gekend, als op Marke II de St. Josephst. Apeldoorn.

Ik heb nog nooit zo'n progressieve verpleging meegemaakt.

Ik was heel ernstig gestoord maar de medicijnen en alle therapieën hebben mij genezing gebracht.

Want hier op de Marke II wordt het Evangelie daadwerkelijk toegepast.

Want de Liefde van Jezus heeft in mij overwonnen.

Terwijl ik dit schrijf is mijn genezing in volle gang, maar het moet gewoon even zijn tijd hebben.

En dan kan ik volkomen genezen de Maatschappij in en hoef ik nooit weer terug te komen.

Want ik was geestelijk gebonden en de medicijnen hebben me gevoelsleven totaal genezen.

Ik dank God dat er zulke medicijnen bestaan.

Ik dank Jezus daarvoor op me blote knieën.

Ik dank F. Schroth (psychiater), H. Leenders (psycholoog) en Frans Siemens en Rien Bas en Peter van Vloed en José Bemekamp en Henny en heel het medisch team die mij bijgestaan hebben voor mijn genezing.

Als U dit blad democratisch noemt, moet U er dit artikel in de volgende Gekkenkrant plaatsen.

P.S. Ik was door een satanische macht be-

zeten, maar de medicijnen die uit Gods hand komen, kunnen mij de volledige genezing brengen.

A.U.B. plaatst U dit artikel in de volgende Gekkenkrant want gek zijn is niet zo leuk.

P.S. De medicijnen hebben een totaal genezend effect. Niets als lof voor de psychiatrie want ik heb er baat bij gevonden.

De Liefde heeft overwonnen, en dat was Jezus Zelf.

P.S. In het vervolg wil ik jullie adviseren om de medicijnen niet af te kraken.

EEN GELOVIGE DENKT NIET

Geachte Redactie,

Als reactie op Uw oproep in Uw blad van april 1980, nr 39, doe ik U hierbij mijn visie toekomen op het onderwerp Godsdienst.

GODSDIENST

Door de eeuwen heen hebben kerken en sekten angst gepropageerd. Die angst had en heeft verschillende vormen en namen; al naar gelang de kerk of de sekte die hem bedacht. Zo kennen wij:
de angst voor dood en hel (een plaats waar men na de dood eeuwig zou moeten branden);
de angst dat men wellicht geen opstanding uit de dood zal blijken te hebben verdiend wanneer de doden in de toekomst massaal uit de graven zullen worden opgewekt;
de angst dat men bij de wederkomst van Christus niet goed genoeg zal worden bevonden om aan diens rechterhand te mogen plaats nemen, en men dan dus niet tot de uitverkorenen zal behoren;

de angst voor Armageddon of het grote vuurgericht (de dag waarop de aarde brandend zal vergaan).

Hoe nu aan deze rampen te ontkomen?

De kerken en de sekten die ze voor ons hebben uitgedacht, hebben tevens voor de oplossing gezorgd. Onder het motto "Jezus Christus redt. Geloof in Hem en u bent behouden", wordt men in het Christelijke westen uitgenodigd zich bij kerk of sekte aan te sluiten en zich in gelovend vertrouwen te onderwerpen aan hun gezag.

Eermaal ingelijfd bij kerk of sekte denkt en spreekt men overeenkomstig de leer van die bepaalde kerk of die bepaalde sekte. U gelooft wat die kerk of die sekte U te geloven voorhoudt. En een gelovige denkt niet; hij gelooft. Afgeleid van de werkelijkheid leeft U in de schijnwereld van een bepaalde religie als een twijfelend en onzeker mens, geheel afhankelijk van wat religieuze- en ook politieke leiders voor U uitdenken.

Ook de medische wereld is hierbij ten nauwste betrokken.

Als voortdurend twijfelend, onzeker mens bent U zowel geestelijk als lichamelijk zeer kwetsbaar. Geen nood: voor wie het geestelijk en/of lichamelijk niet kan bolwerken staat er in onze westerse wereld een groot leger academisch gevormde genezers klaar. In blind vertrouwen op hun gedurende een lange studieperiode vergaarde geneeskunst, geeft U zich gehoorzaam over aan elke op U toegepaste therapie.

Het feit dat de meeste verstrekte geneesmiddelen niet genezen, maar slechts symptoombestrijders zijn, maakt dat U in toenemende mate afhankelijk wordt van de dokter en van de farmaceutische industrie, die zich voortdurend beijvert om Uw arts te voorzien van nieuwe drugs.

Laat U niet misleiden!

Evenals de symptoombestrijders, verstrekt door Uw arts, U niet gezond kunnen maken, zo kunnen ook de oplossingen die politieke- en/of religieuze groeperingen voor U in petto hebben, U niet uit de problemen helpen. Want zij allen reiken slechts schijnoplossingen aan.

Politici omdat zij in de eerste plaats het belang van hun partij dienen.

Religieuze leiders omdat zij zich in de eerste plaats zorgen maken om het voortbestaan van hun kerk of hun sekte.

Zowel de politieke- als de religieuze- als ook de medische wereld heeft er het grootste belang bij dat de meerderheid van de mensen haar doctrines kritiekloos aanvaardt. Hieraan ontleent men immers zijn invloed en macht. En... meestal ook nog groot geldelijk gewin.

Is het wonder dat deze machtigen het liefst maar alles bij het oude laten en U niet werkelijk uit de problemen wensen te helpen door steeds maar weer met schijnoplossingen te komen aandragen.

R. K. standpunt:

hoed u voor voorbehoud.

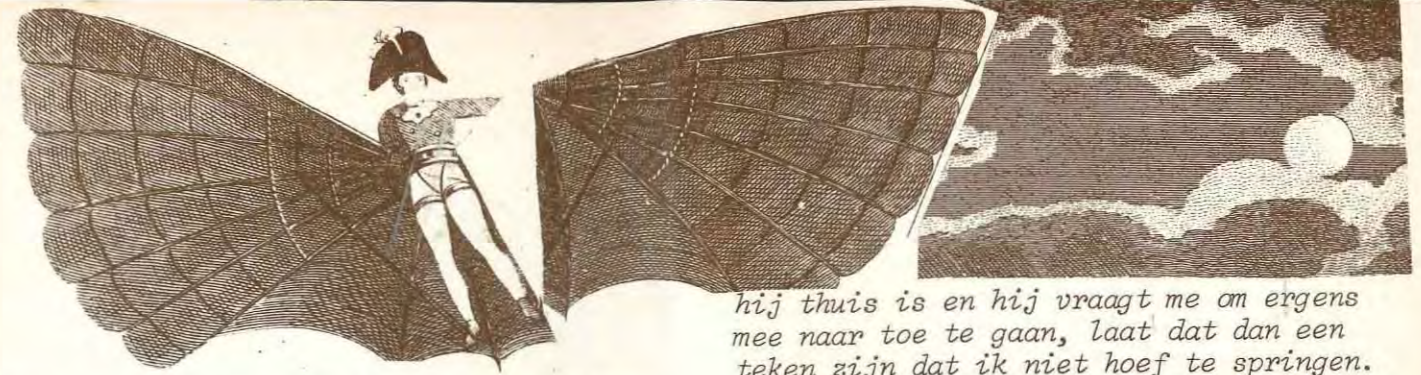

HANDVEST VAN DE STILTE

Alles gebeurt tegen een achtergrond van diepe intense stilte. Deze stilte is tegelijkertijd liefde en waarheid, leven. In haar kan Christus zich openbaren door zijn stem en zijn boodschappen. Eens toen ik op het grasveld stond bij een zwembad in Brabant in de ongeëvenaard mooie zomeravond hoorde ik voor het eerst in m'n leven Zijn stem in m'n hoofd. Hij zei "het hart van Europa". Zojuist lag op bed, ik sliep nog niet. Plotseling hoorde ik zijn electrificerende scheppende zachte Stem die heel indringend zei: "Ze hebben hem zijn hersens ingeslagen". Ik dacht net aan mn vader die kransslagadervernauwing had en daardoor hevige pijnen in zijn hart. Toen hij snachts weer een acval had kwam de dokter bij hem die hem een zware injectie gaf om zijn bloedvaten te verwijderen. Daardoor knapte er een ader in zijn hersens en kreeg hij een onherstelbare attaque. Juist toen ik daar aan dacht zei Jezus bovenstaande woorden. We kunnen Christus stem niet afdwingen. Dat doet Hij nooit. Maar aan een geest vol sensatie en luidruchtigheid, vol opinies en vooroordelen zal Hij zich niet meedelen. De eigen gedachten moeten eigenlijk volkomen zwijgen. Hij laat zich niet dwingen in een bepaald systeem. Toen ik in een psychiatrische inrichting was en door de ziekenzaal liep zei Hij plotseling: "Er staat je nog wat te wachten". Een halve dag later werd ik geïsoleerd en kreeg zes weken lang 5 keer per dag zware cocktailspuiten, omdat ik me in die tijd met Jezus identificeerde. Toen ik vrij was en op een flat woonde en aan die psychiater dacht die me zo lang had opgesloten, ik sliep nog niet zei Christus: "Ja hij is er nog wel". De beste methode om de intrigues van de duivel in je gedachten tegen te gaan is hem dadelijk te vervloeken, zodra hij tracht te infiltreren. Ook merkt men in de stilte dat het juiste klimaat geschapen is om beelden te zien. Zo verscheen Churchill verschillende keren niet door mijn fantasiegedachten, maar vanuit de reële geestelijke wereld. Toen ik op een morgen wakker werd keek John Kennedy me aan vanuit een zonnig spectrum en verdween weer. Eens zag ik een kolossale levensboom zo hoog als de hemel, toen verscheen er een rol die opengevouwen werd en daar op stonden fotos van alle groten der aarde. Napoleon, Lenin, Roosevelt, Eisen-

hower, Willem van Oranje, Madame Curie, Trotski, Generaal Stillwell en vele anderen. Twee maanden geleden zei Christus midden in de nacht tegen me: "Je bent Adam geweest". Toen ik een vriend hiernaar vroeg die de gave van de profetie heeft; zei Jezus door hem: probeer niet op Adam te lijken, Adam was een zondaar probeer op Mij te lijken". In Amsterdam in de winter van 1968 verscheen Jezus ons als een Groot Heer in de kamer van Moria, aan de Olympiakade 12. Hij zat tien minuten tegenover ons en in zijn alwetende Ogen blonken alle kosmosen. Na tien minuten stond Hij op met zijn stok en zei Ik moet weer terug naar mijn kinderen". Jahwe verscheen me aan de bosrand in Assen met een gouden zeis en at omisch flikkerende brillenglazen, met lange grijzende aristocratische haren, een pasgewassen nette boeren herekiel, kakigroen. Ik kon zijn Ogen niet zien maar zag wel het atomische licht uit zijn brille glazen. Die morgen had Hij tegen me gezegd: "Ik kom om half elf". Eens zag ik bij de beek van het Hendrik van Boeien oord een pikzwarte hemelse figuur opduiken met een scherpe zeis. Hij liep bliksemsnel met verende passen naar de brug. In de verte kwamen drie oude vrouwtjes aan. Ik voelde dat Hij wilde verdwijnen in de onzichtbaarheid. Ik sloot mn ogen om dat moment niet te zien, want ik mocht het niet zien. Even later, terwijl we verder liepen en bij een grasveld kwamen op het Hendrik van Boeienoord stond daar een blinkende gedaante in wit overhemd met een Leeuwengezicht en vurige onoverwinnelijke Ogen. Hij had kosmische ijzeren snel draaiende hoepels bij zich die met een vreemde onbegrijpelijke katrol over de grond heen schuurden met een vreemd geraas. Mn vriend tikte hem op de schouder en vroeg Hem de weg naar een paviljoen om een patiënt op te zoeken. Hij wenkte me met verende passen en ik liep achter Hem aan. Ik zag dat Hij groene sokjes droeg en zwarte lage schoenen. Dit is haast onmogelijk dacht ik bij me zelf. Op het zelfde moment verzwikte Hij bliksemsnel zijn linker voet. Ik schrok hevig en dacht dit mag ik alleen in mn geloof aanvaarden. Hij bracht ons bij een open plein en wees op het gebouw. Hij zei niets. Alleen keek Hij ons met vurige nooit eerder geziene Ogen glimlachend aan. Toen we aanbelden bevestigde een zuster dat hier inderdaad de gezochte patiënt verbleef en gingen we naar binnen, terwijl de Figuur buiten bleef

staan met zijn vreemde snel rondecirkelende hoepels. Later zei Hij door een vriend tegen me: "die hoepels en die katrol waren het evenbeeld van uw belemmeringen". "Het was Christus die u gezien hebt bij het Van Boeien oord". Nog niet zo lang geleden hoorde ik een stem in me zeggen: "Spring in een slalom van de bovenste etage van je flat". Ik kon nauwelijks aan die stem weerstand bieden en dacht dat het de stem van God was en dat Hij wilde dat ik me ging offeren. Savonds liep ik door de stad om er af te springen want de stem hield aan. Bij het busstation aangekomen verscheen me op eens een engel plotseling uit de duisternis opdoemend met een blauw luchtmachtuniform aan een blauwe cap op zijn bruine haren. Hij was sterker dan de dood en zijn gezicht stond expressief alwetend en hij monsterde me met een grote blijdschap met prachtige bruine ogen. Zijn gezicht was donker en onstervelijk. Versterking, dacht ik, en liep in grote nood dadelijk op hem af, terwijl hij op een ijzeren terrasstoel ging zitten, snel en behoedzaam. Hij keek me door-dringend en alwetend aan en ik beloofde hem te springen. Ik gaf hem drie mark en vroeg als afscheid of hij er twee gulden voor had. Hij taste in zijn blauwe uniform en gaf me terwijl hij me aan bleef kijken twee gulden. Ik had het sterke vermoeden dat hij me neer had geslagen, als ik hem niet onder ede beloofd had te zullen springen. Ik liep naar binnen en haalde twee koppen koffie, één voor de engel en één voor mij. Toen ik buiten kwam was hij spoorloos verdwenen. De volgende middag zei de stem: kom nu het is tijd, spring in een mooie slalom van de bovenste etage van je flat. De tranen stroomden over mn gezicht, ik liep door de stad en er vlogen twee straaljagers vlak over me heen, net als of de piloten het wisten. Bij de voetgangersoversteekplaats gebeurde iets vreemds; de lichten bleven wel tien minuten op rood staan, er was plotseling een defect opgetreden. Ik dacht God ik ga eerst nog bij een vriend aan en als

hij thuis is en hij vraagt me om ergens mee naar toe te gaan, laat dat dan een teken zijn dat ik niet hoeft te springen. Ik belde aan en tot mijn verwondering was hij thuis en vroeg heb je zin om naar mijn afdeling te gaan. Ik vertelde hem wat er aan de hand was. Toen zei hij, dat lijkt op het offer van Abraham. Toen hij Izaak wilde offeren kwam de engel om dit te verhinderen. Toen ik bij antroposofen werkte in de buurt van Zeist en we savonds aan het spelen waren in een bos, ontdekten we een grote kuil met allemaal rommel. Daar ligt ook een schilderij, zei iemand. In de kuil lag inderdaad een schilderij in een verguld lijstje. Ik sprong in de kuil en haalde het tevoorschijn. Het was voor de helft verbrand maar het bevatte nog één woord: DE HEER en weggebrand waren de woorden "is mijn Herder". Ik nam het schilderij mee naar mijn kamer bij het balkon. Toen ik op het balkon stond met het schilderijtje in mn handen, hoorde ik in de verte geroon van helicopters. De helicopters vlogen met rode knipperlichten vanuit de bossen bij Soesterberg pal over mijn balkon, heel laag als wilden ze een eresaluut geven. Het waren er honderden een hele vloot. Toen ik de kamer in ging zei de Heer op eens tot me "Zet de radio eens aan". Ik deed het. Tot mn verbazing hoorde ik een nederlandse en een franse verslaggever exact uitspreken wat ik net had meege-

gelovige opvoeding

- Dit zijn de dingen die mij thuis en op school en in de kerk werden bijgebracht:
- Je bent zondig en onvolmaakt. Je kunt zoveel mogelijk je best doen om het een beetje goed te doen, maar je blijft toch altijd slecht,
  - Als je flink je best doet wordt je beloond en kom je in de hemel. Het leven op aarde is een tranendal, pas na de dood wordt het leuk. Je moet je neerleggen bij ellende en rampspoed en die gelaten aanvaarden. God heeft dit in zijn oneindige wijsheid zo beslist,
  - God is een erg dubbel iemand: hij houdt van alle mensen, maar als je even iets niet goed doet is hij toornig, naijverig e.d. Erg boemanachtig. Je moet erg je best doen om gehoorzaam te zijn, anders zwaait er wat. Er zijn ontzettend veel ge- en verboden,
  - God ziet alles wat je doet en denkt. Dit is een erg benauwend idee. Je gaat proberen allerlei gedachtes te verdringen die zondig zijn.

Wij protestanten zijn de enigen die op de juiste manier geloven, katholieken geloven ook in god, maar deugen toch minder, aanbidden beelden en doen andere twijfelachtige dingen. Wij zijn uitverkorenen en daarvoor zijn wij dankbaar. Anderen zijn zielig omdat ze niet zijn zoals wij.

waarom godsdienstig?

Waarom ik vroeger zo godsdienstig was? Misschien had het wel te maken met schuldgevoel (waarvoor weet ik niet), Ik wilde vast ook dichterbij God zijn. En misschien ook verder van de mensen af. En misschien ver weg van het gewone leven, dat saai was. Tegelijk dacht ik me dan soms verbonden te kunnen voelen met andere mensen. Samen in de kerk. God was vreselijk abstract, ik had er geen voorstelling van. Dat is me nooit helemaal gelukt. Toen ik later in 'n inrichting kwam, waren daar mensen die de hele dag met God bezig waren. Medepatiënten, en kennelijk hadden ze niet zoveel aan God te danken, terwijl ze hem aanbaden: ik ben toen van mijn geloof afgevallen.

ervaringen,

niet pluis met kuis

Ontboezemingen, mag dat?
Nu wel.
De moraal komt vanzelf wel.
Eerst iets over de katholieke moraal. Seksualiteit is een taboe in onze maatschappij. Toen ik een kind was kwam dat tot uiting in de 10 geboden van de katechismus. Braaf leerde ik die foutloos uit mijn hoofd. "Gij zult geen onkuisheid begaan" (6e gebod). Helaas bleef het een beetje geheimzinnige zaak, die onkuisheid. Een vermoeden: seksueel bezig zijn is verkeerd. En het wordt nog moeilijker gemaakt. "Gij zult in gedachten geen onkuisheid begaan". (9e gebod). Een heel probleem: ik weet niet eens wat ik niet denken mag. Echte terreur, deze controle, achteraf gezien. Gelukkig kon er gebiecht worden, voor alle zekerheid. Schuld, straf, boete, altijd maar weer. Ik ben er niet blij mee, integendeel ik ben pas veel later woedend geworden en dat ben ik nog steeds. Geluk bij een ongeluk: het lijden wijst de weg naar de liefde.

wie is bang (ik wel)

Wat mij van het geloof het meest is bijgebleven?
Angst.
Ik was vroeger bang voor god, voor de duivel, voor de hemel, voor de hel. Maar vooral was ik bang voor mezelf. Gereformeerde mensen vertelden hun kinderen dat god alles ziet. Alles, ook wat je denkt. Verder werd je ook geleerd dat de mensen zondig zijn en tot het kwade geneigd. Ik was bang voor mijn eigen gedachten. Ik durfde niet te denken dat ik kwaad was, of gewoon gemene dingen denken, want dat zou god zien en dan zou god me straffen. En dan bad ik om vergeving van al mijn slechte gedachten, ook weer bang dat ik die niet zou krijgen. Altijd maar bang. Altijd maar bang. Een god en een godsdienst die mensen zo bang maakt hoeft ik niet meer, die heb ik 'weggedaan'. Maar de angst ben ik nog steeds niet kwijt.

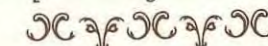

uw geneesmiddel is de dood, heren, die zal ons genezen van het eeuwige sterven dat leven heet.

uw handen smaken naar bloed, heren, vers bloed, maar gij likt de wonden niet, ge zorgt wel uit de buurt te blijven.

mijn symptomen zijn tekenen van liefde, rozerode rozeknoppen die zich verbergen in mijn hart (o mijn liefste)

uw wijsheid is gebaseerd op het leven, die van mij op eeuwigheid.

henk

Henk is dood. Ja, zelfmoord. Ja, zoiets is te verwachten als je er steeds maar weer een puinhoop van maakt. Zo ongeveer ging het gesprek tussen 2 verplegers, waarvan ik er één ben. Wie was Henk; Henk was een 23 jarige homofiele jongen, z'n hele leven uitgebuit door familie en zwaar aan de drugs, met niemand een goed contact, alleen met mij. Waarom wel met mij. Nou wij hadden een goeie sexuele relatie, ja ik ben er ook zo één, kortom wij waren verliefd op elkaar - maar zoiets mag niet van de heren doktoren, zelfs niet in 1980. Henk is dood, ik ben kapot. hoeveel zullen er nog volgen.

De Grote Goede Man

Wij staan wat hoger dan de overige dieren aangeschreven. Ons gezicht is alleen wat veranderd, en het verstand, wat de overige dieren niet hebben, is wat beter ontwikkeld. Maar het wordt meestal niet voldoende gebruikt. Het wordt totaal misbruikt. B.V. vernielzuchtig, wreedachtig, onnadenkend. Atoankernwapengereedschappen, neutronenbom, elkaar uitdagen, sadistisch, erg ik en nog eens ik. Het is erg vermoeiend. Het komt er nog op neer dat wij bezig zijn om elkaar uitdagend kapot te maken. Er is geen leven meer te ontdekken, zelfs de dieren zijn dood. Of er moet een Goddelijkmensdierlijkwezen zijn die uit zichzelf is ontwikkeld, wat wij noemen God. Ja als hij het wist hadden wij dieren gebleven. Dit Goddelijkemenselijkmachtigedierlijkwezen heeft het te laat ingezien. Hij heeft een van zijn Goddelijkemenselijkmachtigedierlijk wezen genaamd Jezus naar de aarde gestuurd om het voorbeeld te geven, dat er ook op een andere manier geleefd kan worden. Ze hebben het niet begrepen, anders hadden ze deze man niet gekruisigd, ondanks wat in de bijbel staat, dat het Gods Wil Was. In die tijd zeiden zij: Jezus, wat voor onzin vertelt hij toch, die Man is Gek, die moet weggeruimd worden zo gauw mogelijk. Op een valse manier werd deze Goede Man ter

dood aan het kruis veroordeeld. Ja deze Goede Man heeft gezegd dat hij van een andere planeet kwam, waar, waarschijnlijk altijd vrede is. Vroeger was dat onmogelijk, de mensen vonden dat hij onzin vertelde enz. enz. En toch zijn er opvolgers van deze Goede Man. Die namen wel aan dat hij een biezonder Menselijkdierlijkwezen was. Hij zei dat hij zeer machtig op een andere planeet was, hij zei dat hij daar een koningadvokaat was. Man Vader is de orde Koning. Hij is zeer goed moedig vriendelijk goedaardig Man, houd van jullie allemaal. En als jullie allemaal goed je best doet en houd je een beetje aan mijn wetten, zijn jullie van harte welkom op onze mooie planeet. Maar waar zeg ik u niet, dat blijft volkomen een verrassing. Maar nu in deze tijd, 1980 1981 tot 2000 is het anders geworden, sinds na de oorlog is de mens hardnekkig, denken alleen aan geld, al gaat het over aan sterven en heeft geen geld. Dat zegt de dokter: geen geld dan maar dood. Stik maar. Het mens is niet zo wat het eerst was. De bijbel klopt ook niet wat het was. De mens maakt er een potje van. B.v., als je dood gaat kom je misschien in de hemel, wat onzin is. Er is duidelijk verschil, in de hemel, of wat ik heb opgeschreven. Er klopt niets meer van de bijbel. Misschien 10% waar en 90% leugens. De opvolgers van nu zijn in mijn ogen waardeloos en huichelaars. Zij doen dingen wat volstrekt niet mag. B.v. oordelen, denken bekeerd te zijn, en dan alles mogen. In hun ogen zijn zij er niet van bewust. Ik kan hier niks aan doen. Er is geen hemel, dat is de duisternis. De Grote Goede Man, genaamd Christus, zei geen hemel, misschien zei hetzelfde wat ik net heb geschreven. Echt, neem dit maar aan, de hemel is duisternis echt waar. En als deze mensen dat niet denken, dan kan ik er niks aan doen, ik heb ze op tijd gewaarschuwd. Kijk maar als de zon is vertrokken dan is het pikdonker. De hemel is zwart, en als je daar in terecht komt ben je slecht klaar. Ik probeerde de mens te beschermen, maar zij wilde niet naar mij luisteren, en zeiden dat ik een satan voor mij had. Als de verpleging dit las hallucineerde ik. En kreeg weer een kuur. Ja zo is deze moderne wereld. Al zal ik voor Christus hebben geleefd was ik ook geoordeeld op een valse manier, dan hadden de mensen mij ook gekruisigd. Nu krijg ik een kuur voor pillen oftewel Gif want

ik hallucineer. Ik heb mij teruggetrokken, ik moest wel. Ik praat er erg weinig over. Ik hoef niet nog een keertje te zeggen dat ik profeet ben. Ja toen ik over deze Grote Goede Man sprak had ik een satan voor ogen. Even later hoorde ik een hele grote vreemde verdrietige brul. Ik had het maar niet door, ineens wist ik alles en ook alles van deze Grote Goede Man. Maar na een tijdje werd ik zo erg overstuur om deze Grote Goede Man te beschermen. Ik was kwaad op de mensen, tot ik erg moe werd en lag even later op de straat. Ik werd met de ziekenwagen naar een psychiatrisch ziekenhuis gebracht. Af en toe had ik nog contact met de Grote Goede Man. Later hoor ik niks meer van deze Goede Man. En met pinksteren is het ook niet zo geweest met vlammetje boven je hoofd. Ja, dit Goed Aardig Goddelijkdierlijkmenselijk wezen is niet zo als heel wat mensen wel denken: je hoeft maar aan een paar wetjes te houden al is het er maar een. Mens al zegt hij ben ik Satan voor jou zeg dan alsjeblieft geen ja. Dan ben je echt slecht klaar. Dat gun ik jullie echt niet. Maar ik heb ook niets in te brengen. Wat hij met de veroordeelden zal doen. Kijk er niet naar, het is een verschrikking als jullie zoiets zullen zien, wil je het echt nooit meer zien. Het is vreselijk, gewoon heel eng. Toen ik zoiets meemaakte zat ik met trillende beweging heel erg angstig naar de andere kant te kijken. Ik wil zoiets nooit meer zien en ook nooit meer!!! ooh!!! ahba! Ben ik een profeet of niet. Dit zeg ik niet zo vaak meer anders krijg ik meer pillen. <

In 'naam' van Christus

Het christendom is ontstaan uit het jodendom. De eerste christenen waren joden, christus was een jood. Een jood die vermoord werd door andere joden.----- Toen het christendom staatsgodsdienst werd onder Constatijn de Grote (274-337) mocht (moest) elke jood christen worden of hij werd verbannen. De gekruisigde jood, Jezus de Nazerener, werd tot Messias, de Verlosser en zelfs tot Gods Eigen Zoon verheven. Zo werden de christenen "Gods Volk" en als zodanig verbreidde het christendom zich met het zwaard in de ene hand en het kruis in de andere over een groot gedeelte van onze wereld.-----Nu pas, Nu wij staan aan het sterfbed van dat bloeddorstige christendom, NU pas is het mogelijk als kleine man te zeggen over dat christendom wat je wilt (of Moet) zeggen, zonder al teveel schadelijke gevolgen voor de "Ketter". In naam van het christendom koloniseerden wij andere landen, om daar de "Beschaving" te brengen en als er dan mensen waren die dat soort beschaving niet wilden, of er zich tegen gingen verzetten waren dat behalve heidenen ook nog OPSTANDELINGEN!!!! en die moesten worden uitgeroeid, in naam van Christus. De hedendaagse geschiedenis is dan ook mede door het christendom, ten behoeve van de "echtheid" van dat christendom altijd VERVALST.

Van de Wieg tot de Kerk.

Memoires! Na de wiegperiode, en de ramme-
laar, ten tijde van de grote mannen en
vrouwengluiperij, kiele, kiele!, kiele!,
zeg eens bah, zeg is bäh!, werd ik lang-
zaam maar zeker klaargestoomd voor de fa-
belen van het aardse satansrijk!

Voordien hadden de dominees en pastoors
ervoor gezord dat ik zowat stikte in het
doop neukwater! Het werd mij verplicht
aan tietten te zuigen!, en hoorde steeds
zeggen bäh bäh!, en wat heb jij een honger!
kiele, kiele!, kiele! komt er nog wat uit!,
blijf maar zuigen!, ik voel nog wat!, als
je maar niet bijt!, ik werd op den duur
kotsmisselijk bij het opengaan van de
bloes en het zien van de tepels!, ik so-
demieterde op de grond steeds door me knie-
en, en graaide tevergeefs naar howvast in
de lucht!, toen ik een stoelpoot te pakken
had!, sodemieterde het hele geval op me
donder!, en kreeg dan te horen wat doe je
toch kind!, wat doe je toch kind!, kom
dan bij je moeder!, als ik dit verdomde!,
dan werd ik systematisch bij me kraag ge-
pakt!, met de bedoeling aan de tietten te
zuigen!, Het woord God, christus, en de
duivel, hoorde ik steeds binnen of buiten

het huis vertellen!, er kwamen kerels en
wijven, voww je handjes is samen, en ze
zeiden dan!, here zegen deze spijsze ämen!,
heb mezelf altijd de vraag gesteld!, waar-
voor dat gesodemieter nodig was!, als ik
hoorde spreken over God de vader, had ik
altijd gesodemieter of ik God of vader
moest zeggen!, omdat ik me altijd afvroeg!,
als de vader God is!, waarom hij zelf
dan ze handen vouwde voor een gebed. Als
ik vroeg of hij God was!, dan zei hij dat
hij vader was!. Ik heb altijd gezegd dat
deze twee woorden verschillend waren!.
In de kerk aangekomen onder moeders arm!,
hoorde ik steeds zingen!, dat het hijgend
hert!, de jacht ontkomen was! Als ik door
de kerk brulde! waarom dat hert achter-
nagezeten werd! dan werd er steeds gezegd!,
smoel dicht houden!, en als ik dan zei,
houden jullie zelf je smoel dicht!, dan
werden ze woest!, en zeiden dan tegen me
wat kom je hiër doen!, en dan zei ik,
waarom ze met ze allen een klein lief
hertje achterna zaten!, en dan zeiden ze!,
dat doet jij wel!, jij bent een leeuw!
In de dierentuin gekomen zeiden ze!, dit
zijn de leeuwen!, en als ik dan zei dat
ik een leeuw was!, omdat de kerkmensen
dat hadden gezegd!, dan zei de man, dat
die kerkmensen gek waren!, en dat het al-
lemaal georganiseerde bijbelneukers waren!,
de man heb ik toen verder niets gevraagd,
hem toen wel verteld dat ik wel wist wat
een piespot en een kakstoel was, en ge-
zegd!, dat het allemaal vuile viezerikken
waren, die kerkmensen!, omdat ze steeds
zeiden!, wat heb jij een mooie krullebol!,
de vrouwen en mannen keken dan naar me
gulp!, en hun handen kwamen er steeds
dichter bij! en dan zei ik!, ik hoef nog
niet te piesen, te plassen, of te wate-
ren!, en als het nodig is, dat ik dat
zelf wel kon! Ik heb deze lieden ongezou-
ten verteld, dat ze van me gulp af moesten
blijven! en zich met hun eigen gulp moes-
ten bemoeien!, en dan zeiden de viezerik-
ken weer! dat ze geen gulp hadden!, en
het prettig vonden aan me gulp te voelen!,
er waren er!, die zeiden laat hem is zien,
en dan gemeen werden, en hun rok optilden,
en dan zeiden kom is hier!, kom is hier
en trek je broek uit omdat je poepen moet!
Deze lieden waren leugen viezerikken, om-
dat ik niet moest poepen, en groot genoeg
was dit zelf te doen!

Nadruk is verboden behalve tijdelijk voor
de gekkenkrant, wanneer er mij is om ge-
vraagd.

Bidden?: 'therapie' !

Bidden? Contact met God
in droeve en blijde dagen.
Samen delend 't zelfde lot;
de blijdschap en de slagen.

Bidden? Twee begrijpende ogen.
Contact met de mens, die lijdt,
Met zachte hand de tranen drogen.
Bewogenheid bij 's mensen strijd.

Bidden? Je eigen leed vergeten.
Openstaan voor de onbekende.
Raad geven naar beste weten.
"Spreekuur" voor ieder in ellende.

Bidden? Kind zijn met 't kind.
Zij zijn nog niet gecompliceerd;
worden, goddank, heel vaak bemind;
hebben nog geen "Diplomatie" geleerd.

Bidden? Weerzin van 't kwaad.
Veel blijft niet meer geborgen
voor wie aandachtig door 't leven gaat.
"God, hoe wordt de Wereld van morgen?"

Bidden? Alléén met je gedachten.
Van 'n betere toekomst dromen.
Dan niet geduldig blijven wachten.
Nee!! Doelbewust tot actie komen!

Bidden? God, maak me sterk.
Ik zie mijn doel op deze aarde.
Geef me zinvol sociaal werk;
mijn leven eeuwigheidswaarde.

Bidden? Alleen rechte wegen gaan;
doof voor laster en leugen.
't Kwaad leidt 'n stabiel bestaan.
't Scherpt mijn verstand en geheugen.

Bidden? Contact voor het slapengaan.
"God, heb ik niemand "stuk" gemaakt?
Heb ik mijn opdracht goed verstaan?
Vandaag de juiste snaar geraakt?

Bidden! God, U bent mijn beste Vrind.
Ik ben moe van wat ik heb volbracht.
Vader, wel te rusten; zegen Uw kind.
Bewaars het vredegedezze nacht"

Bidden begint vaak
waar menselijk vernuft eindigt.

Mijn Verhaal

Vanuit de positie van God staan wij nega-
tief t.o.v. invloeden van die zijde.
Het gaat erom in te zien wat werkelijk
grenst aan de grens tussen liefde en de
tien geboden. Mijns inziens gaat er een
hoop verloren voor de realiteit van het
menszijn.

Je zoekt naar uitwegen en probeert nie-
mandal te bereiken.

Voor het eerst dat ik weer schrijf en
probeer te overzien wat het woord 'psy-
chiatrisch' inhoudt.

Je mobiliteit en psychomotorische gericht-
heid kan verslappen. Je voelt je inhouds-
loos en nijdig dat je wordt van al die
therapieën die je nodeloos ergens toe
brengen.

Ik geloof namelijk in de christus die
ons leidt naar verzoening, maar ons ook
de werkelijke waarden kan laten zien van
het mens-beleven.

Voor mij zijn er twee positieve invloe-
den

a). ontdekking

b). inzicht.

Dat leidt ons weer naar mysterie en ver-
bondenheid. Evenals 'muziek' probeert
men te evenaren wat menslievendheid in-
houdt t.o.v. je naaste in de nabijheid
van mensen.

In ontdek ook wat woorden voor het eerst
betekenen in dat opzicht.

Rijkdom en armoë bleven we samen net zo
goed.

Niet starrig zijn ten opzichte van nieuwe
denkbeelden.

Het is een heel klein stukje van wat ik
inbreng, maar iedereen kent dat wel en
wil leren inzien wat jouw positie is in
het geheel.

TIJD HEBBEN OM TE LUISTEREN

Op een zonnige middag wandel ik naar de "kleine zusters" Waltraud en André - Julienne. Ik ken hen al wat langer en moet beloven hen niet "op te hemelen". Hele aardige mensen.

wat warmte

De kleine zusters maken deel uit van een religieuze groepering, die over de hele wereld verspreid is. Tot de grondgedachten behoort een grote mate van soberheid. Meestal wonen zij met een kleine groep gewoon in de buurt. De kost wordt verdiend met halve dagen eenvoudig werk. De rest van de tijd besteden de kleine zusters aan gebed en contact.

"In een grote stad hebben mensen veel behoefte aan contact en vriendschappen. Kontakten met officiële instellingen is vaak niet voldoende. Er is erg veel behoefte aan een plek waar je jezelf kunt zijn, waar geen rapporten worden geschreven, waar wat warmte is en een soort familie-sfeer".

Zij verbeteren mij als ik hun omgang met mensen "werken" noem: "dat is geen werken voor ons, wij leven met de mensen, wat wij doen is heel gewoon. De mensen kunnen bij ons aankloppen, in de samenleving ontbreekt dat, er is geen tijd voor elkaar. Als je iets aan een goeie buurvrouw kwijt kunt, is er al heel wat opgelost. Anders raak je verstrikt in jezelf, dan wordt het een berg, steeds erger....."

Willen jullie ook zieltjes winnen?

"Beslist niet. Primair is dat er een mens komt, waar ik naar wil luisteren, waar ik naast ga staan. Wij zullen nooit onze mening opdringen".

ideaal-beeld

Godsdienst schept een ideaal-beeld, waar mensen nauwelijks aan kunnen voldoen. Worden mensen daarmee niet te veel belast, waardoor ze schuldgevoelens krijgen, zich klein voelen?

"Zolang je niet aksepteert, dat je hier niet aan voldoet, voelt iemand zich niet gelukkig. Ik ervaar wel een kloof, zelf raakte ik ook wel in de put, de laatste jaren lukt 't me meer, ik heb het daar heel moeilijk mee gehad.

Belangrijk is dat je mensen tegenkomt, die je aksepterem..... anders ga je daar kapot aan.

Het ideaalbeeld moet niet veranderen, want anderen kunnen daar misschien dichterbij komen. Bovendien heeft iedereen toch zijn eigen gaven om te ontwikkelen....

Om jezelf te leren aksepterem is eigenlijk een heel proces.

Om andere mensen goed te begrijpen, ook als ze uit een psychiatrische inrichting komen, is het goed om zo'n proces bij jezelf te kennen. Er werd vroeger te veel gepraat over negatieve dingen, over zonde, fouten en schuldgevoelens e.d."

onderdrukking

Ik zeg tegen de zusters dat ik vind dat godsdienst in het algemeen mensen onderdrukt. "Dan is het een karikatuur, daar zou ik me niet voor inzetten. Het is hetzelfde als in de werksituatie: als mijn baas iets zegt en het is niet rechtvaardig, dan is het eerder een zwakte als je je mond houdt.

Zij stellen een wedervraag: maar je denkt aan iets bepaalds hè, bij die onderdrukking? Ik: Nou, mensen krijgen in de godsdienst zo weinig gevoel van eigenwaarde en bovendien: de Kerken zijn rijk en doen mee aan de onderdrukking in de 3e Wereld.

"Vindt je? Dat van weinig eigenwaarde heb ik nooit zo ervaren, de Kerken te rijk, dat kan ik wel begrijpen, dat vind ik ook, daar heb ik ook onder geleden.

Je moet er ook rekening mee houden dat de nederlandse katholieke kerk in de geschiedenis ontzettend strak is geweest, strakker dan in het buitenland. Door het protestantisme zijn de katholieken sterk verbonden geweest met Rome. Rome moest de identiteit geven, dat is een histories verschijnsel. Maar wij moeten de kant van de onderdrukte kiezen en wij moeten het het bestuur verwijten als ze dat niet doen".

afknappen

Wat zijn volgens jullie belangrijke oorzaken dat mensen 't niet meer zien zitten?

"Door opvoeding zijn mensen vaak niet opgewassen tegen wat zij in de maatschappij ontmoeten. De maatschappij is keihard.

Ook zit deze zo in elkaar dat alleen mensen die kunnen presteren, die mee kunnen doen in het proces van produktie, die geld hebben, die tellen mee. De mensen worden alleen naar hun economische waarde bekeken. Ik denk ook dat ouders vaak verwachtingen hebben van kinderen, waar ze niet aan kunnen voldoen. Dan loopt 't mis, dan wordt de relatie slecht.

Ouders moeten kinderen de kans geven zich los te maken en zichzelf te worden. Ook zien we wel dat mensen al het leed van de wereld op zich willen nemen en daar kapot aan gaan. Zij kunnen niet aksepterem dat ze daar niet direkt iets aan kunnen doen. Die draaien dan ook door. Zelf heb ik ook wel de neiging om als ik de krant lees, atoombom, nucleaire oorlog, het Midden-Oosten, Zuid-Korea, om op zo'n moment te denken: menselijk gezien is het een rotwereld. Maar ik blijf er aan werken. De grote problemen in de wereld mogen ons niet zo ontmoedigen voor wat er in eigen omgeving kan worden gedaan.

Een andere oorzaak kan zijn dat familie of vrienden je niet aksepterem. Mensen krijgen het gevoel:

"Ik mag niet zijn wie ik ben".

In Rome hebben wij een groep ex-patiënten ontmoet. Hun grootste probleem was leeg te zijn, een last, uitgestoten te zijn, niets waard te zijn. Zij vormen nu een leefgemeenschap. In deze groep

ging er van mensen een echte vreugde uit, iedereen werd met zijn of haar eigen bijdrage geaksepteerd".

helpen?

Welke gebreken vertoont volgens jullie de huidige hulpverlening?

"Het is makkelijker iemand in een inrichting te stoppen dan iemand thuis te begeleiden. Men kiest de makkelijkste weg. Patiënten kunnen het lekker vinden om geborgen te zijn, dat is een groot gevaar. Mensen moeten worden voorbereid om weer weg te gaan. Vaak staan artsen en verpleging te veel op een voetstuk. Is het nu vaak niet zo, dat men in inrichtingen spreekt van resultaat als iemand medicijnen krijgt en weer kalm is? Als iemand in de stad blijft, zonder medicijnen, dan is het een veel langer proces. Dat is menswaardiger.

Zo'n proces van jaren vereist veel meer van de begeleiding.

Uitkeringen zijn natuurlijk noodzakelijk, maar het kan ook een zoethoudertje zijn. Als iemand bijv. bijscholing wil, dan wordt dáár niets aan gedaan. Ze zeggen: "ze hebben toch geld, wat willen ze nog meer?" Als sommige mensen nu naar het GAK gaan, dan kijkt een ambtenaar in het dossier en zegt: "U bent er niet aan toe". Dan horen ze niets meer. Zo'n GAK-ambtenaar ziet iemand een kwartier, half uur, terwijl het voor iemand juist zo belangrijk is..... Het is te wensen dat mensen serieus genomen worden en meer kansen krijgen".

op reis

Hoe heet de vraag
Naar de dageraad
Neemt hij af, neemt hij toe
Ik zal U schrijven hoe.

Mist U het leed in ons
Wij zijn vochtig als een spons
Nochtans kent U de plant
Waar ik ben aangeland.

Dozijnen vol harmonisch bellen
Kunnen we straks vertellen
Uit de noden van het tekenschrift
Tot abdicatie van onze drift.

Verrekt de grof gewitte wil
Een duidelijk gesteld verschil
Met alle andere nostalgieën
Welke uit de hemel vielen.

raadsel

Waarom hebben veel mensen van die
rare oren?

(O, daar hebben de psychiaters het vel
omgekeerd overheen gehaald.)

samen naar therapie

bezighheids - creatieve - gespreks -
groepsterapie
individueel beperkt
wandeling - bewegingen - muziektherapie
korvee - muziek - speltherapie

maar 't ergst van al
de witte jassen
de dwang
de vergifkast

het leven gaat verder
de zon schijnt
het kan nog erger
oh wat snak ik naar een
wandeling met maanlicht

bedankt

Nu het zeker is dat ik niet meer terug
kom na mijn ontslag van Duin en Bosch
wil ik alle patienten, begeleiders, ver-
pleegkundigen, personeel van de Clinge
en mensen van de huishouding bedanken
omdat ik van mening ben dat deze mensen
een groot deel hebben bijgedragen dat
ik nu in Amsterdam kan leven.

Astrid.

mop

licht uit, spot aan
psychiater ten karnaval
zegt de ene karnavalsgast tegen de
andere:
waarom heb ij bokkepoten?
de ander: hoef ik nooit meer mens
te zijn en het trapt zo heerlijk weg.

NASA 1

Als ex-patient van J. Schneider (Larikhof, Zon en Schild) lijkt het me een goed idee om alle klachten over zijn behandeling eens op te sturen naar de inspekteur. Hopelijk komt er dan eindelijk eens een onderzoek naar de praktijken van deze man. Toen ik in het april-nummer las dat er door J. Schneider werd geshockt, dacht ik, deze man is zwaar ziek. Ikzelf ben nu 14 mnd weg van Larikhof, maar nog steeds denk ik eraan (en echt niet zo plezierig).

Daarom vraag ik alle (ex)patienten, familie en alle andere mensen die klachten over J. Schneider hebben ze naar mij op te sturen, ik zorg dat ze terecht komen. (naam en adres bekend bij de redactie)

NASA 2

Ik schrijf dit briefje naar aanleiding van jullie oproep in de Gekkenkrant aan gaande elektroshocks.

Vorig jaar liep ik als bezigheidstherapeute stage op de psychiatrische afdeling van het Refaja ziekenhuis te Dordrecht. De psychiater, dr. Heerema, paste regelmatig elektroshockbehandelingen toe. Kort samengevat: Dordrecht, PAAZ-afdeling Diaconessenhuis Refaja, Dr. Heerema, 1979. Veel succes met jullie acties tegen shockbehandelingen

MEDICIJNEN

Diegenen die baat hebben bij psychiatriese drugs zijn de drug-ondernemingen en doktoren, niet de bewoners van psych. inrichtingen.

De "drugs revolutie" is helemaal geen revolutie. De werkelijke revolutie vindt plaats tussen het groeiend aantal ex-patiënten, die zich verenigd hebben in meer dan 50 organisaties om een eind te maken aan onvrijwillige psychiatrie en om alternatieven te scheppen voor mensen die levensproblemen hebben.

(reactie die wij ontvingen van een Amerikaanse vriend op een artikel aldaar over psychiatrie).

De moeilijkheid met psych. inrichtingen dat ze zo moeilijk grijpbaar zijn het zijn nogal vreemde instellingen Daar komt bij dat ze niet door de maatschappij geaccepteerd zijn Dus ook de inwoners niet

Lancaster

de trampet is zijn mondstuk kwijt,
de klarinet speelt zonder muziek,
de bas is een tenor,
de trambone is gevallen,
de drummer is ziek,

wij spelen vanavond niet.

NOG MEER REAKTIES OP DE

De naam van de krant.

Een stralende zondagochtend. Daar kwam ze aan, een vrouw in een eriant gekke mantel. Prachtig mooi. Zwarte ondergrond, betoverd met de wildste ornamenten in de felste kleuren. Ik hield haar even aan en zei: "Mevrouw, ik moet u even staande houden want ik moet u zeggen, dat ik u er prachtig uit vind zien, werkelijk héél mooi". Ze werd nog stralender dan de dag en ze zei: "Wat fijn dat u dat zegt want er zijn mensen, die vinden mijn mantel gek". Ik: "Dan maar gek. Laten we maar precies zo gek durven zijn als we zijn, vindt u ook niet?" "Dank u wel," zie ze, en we knikten elkaar toe met grote hartelijkheid en vervolgden ieder weer onze weg. Twee gekken, die het best weten willen.

Houden we dus onze eigen naam maar, beste Gekkenkranter.

Schildpadje.

Ik lees nu al een paar jaar af en toe julie blad.

Ik vind het erg goed dat jullie blad bestaat, ook met deze naam. Niet dat ik me nu overal 'gek' noem, maar het woord stuit me echt niet tegen de borst.

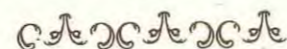
Ik ben nu aan mijn 3e opname toe en zit op paviljoen 'Dennenrust' van Zon en Schild (Amersfoort). Ondanks vele toestanden, die ik hier af en toe heb te verwerken, vind ik het een goed paviljoen. Ik zit nu op de open afdeling (resocialisatie), maar het gedicht, wat ik hierna opschrijf, heb ik op de gesloten opname geschreven:

R.M.

Achter gesloten deuren
geniet ik van de genade
van die goeie ouwe maatschappij.
Mij o mij
wat ben ik blij,
de volle honderd pond klei
gebruik ik op therapie.
Ik maak wat, voor
ik weet niet wie.
Heb je door,
dat ik zie,
dat ik weet niet wie,
niet bestaat,
want de ene komt
en de andere gaat.

Graag wil ook ik de naam "Gekkenkrant", evenals het blad, gehandhaaft zien. Als u echter toch bezwijkt voor vele tegenargumenten, wat denkt u dan van een lijfblad als de "anti-psychiatrie"?

Hallo....

Ik vind het hoog tijd dat de stigmatiserende naam 'Gekken'krant verandert. De idee dat mensen maar moeten accepteren dat zij gekken genoemd worden vind ik uit de tijd. In de 60-er jaren was dat provocerend, nu is mijn reactie: 'O, dus zij vinden zichzelf gek?' 'Samen gediscrimineerd' vind ik niet 'onze kracht'. Onze kracht is dat wij mensen een eigen persoonlijkheid hebben, man of vrouw zijn enz.

Dat neemt niet weg dat ik een contactblad voor geïsoleerde mensen van groot belang vind, de 'Gekken'krant opent deuren die tot nu toe gesloten bleven en maakt het mogelijk tegen allerlei misstanden in psychiatrie en wetgeving te ageren. Dat is belangrijk, niet dat 'wij' in 'hetzelfde' schuitje zitten als 'gekken'. Als je het zo bekijkt stigmatiseer je jezelf en ontnem je jezelf mogelijkheden tot verbeteren, leren en weerbaarheid. 'Patientenkrant' lijkt realistischer, maar een naam als 'opname' of 'isoleer' lijkt mij krachtiger en minder stigmatiseren.

Zijn wij 'mongolen', 'gekken' of 'nikkers' of zijn wij verschillende mensen die een betere manier zoeken om ons te handhaven tussen anderen?

NAAM VAN DE 'GEKKEN'KRANT

Geachte redactie en lezers.

Hierbij doen wij reageren op het redactioneel artikel van de redactie in krant nr. 39 7e jaargang, april 1980.

Het verheugt ons als Bewonersraad met velen andere bewoners in St. Servatius, dat velen reageerden op de benaming van deze krant.

Het is een ieder inmiddels, hopen wij, duidelijk geworden dat het ons niet alleen gaat om de benaming "Gekken"krant, maar ook aan gelijksoortige benamingen die in de krant of rapporten, scripties, of artikelen worden gegeven.

Dan willen wij nog maar niet reageren in wat voor een afschuwelijke tekeningen, portretten men ons patiënten tentoonstelt. Wij willen enkele benamingen van bovengenoemde citeren.

"Te gek om los te lopen", "Te gek om vast te zitten", "Gekkenrecht nog steeds geknegt", "De gekken beweging", "Gekken discussie" enz. enz.

Een boer wordt ook niet graag aangesproken met, "gewoon boeren verstand", (al dus een van onze leden in een brief aan de redactie).

Of een neger met nikker of een chinees met spleetog enz. enz.

Wij vinden het dan ook een schande dat onze eigen mensen uit de patiënten beweging ons zo betitelen omdat zij b.v. willen aangeven zich niet te schamen Gek te worden genoemd.

Wij schamen ons er ook niet voor, maar dat neemt niet weg dat wij ons maar zo moeten blijven laten noemen en dan maar niets aan deze diskriminatie moeten doen. Wat hebben anders de affiches van "Pandora" nog voor een belang en waarde.

Het is toch de bedoeling om het volk duidelijk te maken dat wij helemaal niet gek zijn maar ziek, net als iemand die de griep kan hebben of iets dergelijks. De redactie moet goed begrijpen dat zij verantwoordelijk zijn voor de krant en dat de lezers hen ter verantwoording kunnen roepen.

Het is een krant voor en door ex-patiënten en niet een krant voor en door de redactie van de krant.

U zegt misschien lezers te verliezen als U de naam zult veranderen, andersom kan dat ook, dat vergat U er bij te vermelden. U maakt als redactie ook niet uit aan wie U zich moet richten en naar wie U moet luisteren.

U hebt zeker niet het recht om alleen maar naar hen te luisteren die het met

jullie uitgangspunten eens kunnen zijn. Overigens is het democratis als de meerderheid bepaald, de minderheid heeft zich daar maar bij aan te sluiten.

Als men dat niet doet tast U de democratie aan.

Je moet je tot iedereen richten, maar er rekening mee houden dat je daarmee niemand kwetst.

Een redactie behoort de mening van de lezers weer te geven en niet haar eigen mening.

Wij kunnen dan wel zo mooi praten over persvrijheid, maar persvrijheid moet je niet gebruiken tegen je eigen krant en lezers, de lezers zijn inmiddels de krant, zeker niet als redactie.

Er zijn op deze wijze veel bladen ten onder gegaan, omdat men de wensen van hun lezers niet verwezenlijkte, omdat men als redactie het anders ziet en vindt het recht te hebben hun eigen mening door te voeren, ook al zijn de lezers het er niet mee eens.

De benaming van Uw krant is al sinds het bestaan in discussie, U praat in dit nummer of het niet het geval is, U moet de werkelijkheid onder ogen durven te zien en het niet onder tafels en stoelen verbergen.

De artikelen die zijn ingestuurd zijn geer toevallige reacties, het tegen deel, U wilt de lezers hiermee proberen mond dood te maken en weer de hele zaak m.b.t. de naam van de krant onder tafels en stoelen schuiven.

Dat U de schrijvers betitelt met de tegen beweging tot daar aan toe, maar dat U ze ook nog de Gekkenbeweging noemt, dat gaat toch wel wat te ver. U plaatst zich met deze uitspraak erg zwak en U geeft hiermee een groep mensen een naam waar ze niet voor willen kiezen en er tegen aan het strijden zijn je zelf niet gek te noemen of laten noemen als je vindt dat je niet gek bent.

Het is jammer dat U al zover bent dat U graag gek wordt genoemd (verknocht), maar dat U openlijk zegt zich niet te storen aan de naam en ook al zou de meerderheid vinden dat de benaming moet veranderen dat U dan nog niet bereid bent de naam te veranderen. En dat er heel wat argumenten moeten komen om U over te halen, daarmee maakt U duidelijk onrechtvaardig te zijn. Nog maals de lezers maken uit wat U als redactie moet doen; als U dat niet doet, vrezen wij voor het bestaan van Uw krant.

zult nog meer van ons horen. Tot ziens.

DE NAAM

ik zou het betreuren als de naam van de krant zou veranderen, ik beseft best dat met name mensen in de inrichtingen problemen met de naam hebben. ik heb 'gek' zijn op 'n gegeven moment positief ervaren. ik heb als 'gekke'... een redelijke carrière (morele) gemaakt. verandering van naam zou de krant afzwakken. je moet wel oppassen (realiseer ik me) dat je op gek-zijn gaat kicken. instellingen hier zijn op het moment doodsbang als 'gekke' ... binnenkomt. 'gek' zijn is voor hun ook zeer bedreigend, want ik ben deskundige (de gek is de grote deskundige, de gek heeft gelijk).

Met belangstelling heb ik het aprilnummer gelezen. Wat mij opvalt is, dat - te oordelen naar de reacties die totnogtoe zijn geplaatst - het aantal voorstanders van de benaming "Gekken"krant haast even groot is als het aantal tegenstanders. Dit komt overeen met mijn eigen ervaringen. Verder vind ik het ook opvallend, dat vrijwel niemand, die ik erover gesproken heb, er erg afstandelijk of onverschillig tegenover staat: men is of helemaal voor of absoluut tegen.

VERLOREN LIEFDES

Geachte Geestverwanten!

Ik zit nu na + een jaar op Dennenoord opgenomen te zijn met RM op een zgn. orthopsychiatrisch paviljoen. Ik ben er nu dik 3 weken, en het doet me hier een beetje denken aan het verhaal van prinses Stoepje van Bomans, die iedere dag op gezette tijden een rondritje, erwtensoep en het spelletje 'Jan waar ben je' speelde. Het is hier een gesloten afdeling, terwijl ik toch een hele tijd in deze P.Z. betrekkelijke vrijheid genoot zonder problemen te geven. Het contact wat ik nu met de buitenwereld heb is vrij summier. Eerder kon ik nog es de bus naar Groningen nemen, daar vrienden bezoeken, zo nu en dan naar 'It Heitelân' en naar m'n vrienden in Beilen (P.Z. Beileroord). Ook met m'n ouwe professie als straatmuzikant, dat ik zo nu en dan weer placht uit te oefenen met knappe verdienste (+ f 40,- per uur) is het nu afgelopen. Deze Orthopsychiatrische afdeling is

november '79 van start gegaan zoals die nu loopt. Het schijnt er hier op gericht te zijn de mensen (zowel mannen als vrouwen van + 20 t/m 40 j.) (op 't ogenblik 9 in getal) via gesloten - besloten - open afdeling gericht op vrij lange termijn weer met nazorg toch weer een plaatsje in de maatschappij te bezorgen. Ook is hier een ortho-pedagoog aan het paviljoen verbonden die zich niet zo vaak laat zien (ik heb er evenals met de psychiater nog nooit mee gesproken en heb daar ook geen behoefte aan). Het woord -ortho- staat voor 'leren'. Er is hier duidelijk een strak opvoedkundig systeem te bespeuren. In het Noorder-Sanatorium wat ook bij Dennenoord behoort heb ik 9 maanden een programma gehad. Geen verpleeg- of behandelingsplan, nee: een programma waar je je precies aan te houden had, zo niet? Dan een heel weekend in de isoleer (van vrijdag ½ 11 tot 's maandags 8 u.) en later in de tijd als ik niet geprogrammeerd wenste te worden 24 uur in een kale cel (alleen van 11 u. 's avonds tot 8 u. 's morgens een matras enz.).

Ik zit nu al weer zo'n dikke 6 jaar met enkele onderbrekingen in de psychiatrische wereld, en ik ben er achter gekomen dat een zgn. psychose bij mij altijd ontstaat na een verloren liefde (lost love that burns always turns you on till the end of time) ja, als er eens geen psychiatrische ziekenhuizen bestonden..... Nou beste mensen dit was het dan met de beste wensen van mij voor al mijn lotgenoten en de door mij altijd van A tot Z gelezen "Gekkenkrant".

mopje!

patiënt ontmoet psychiater op de gang
patiënt: goederavond dokter
psychiater (denkt): wat zou hij daar nu weer mee bedoelen.

KAN DAT NOU ZOMAAR?

Met ingang van deze krant starten wij een rubriek over de mogelijke behandeling van klachten van mensen in inrichtingen. De diverse klachtenburo's zullen hiervoor achtereenvolgens een bijdrage leveren. Een lijst van de verschillende klachten- en informatieburo's psychiatrie kun je vinden in "Gekken"krant no. 37. De titel van deze rubriek is ontleend aan een verslag dat de rechtswinkel Groningen maakte.

Het wordt mensen nog steeds, zowel binnen als buiten een inrichting, bijzonder moeilijk gemaakt om "baas in eigen brein" te blijven of (weer) te worden.

Dat hebben wij kunnen konstateren uit eigen ervaringen met klanten, die ons tijdens het spreekuur dat wij binnen een inrichting hielden, bezochten. Hiervan willen wij 2 voorbeelden geven.

Het eerste gaat over een probleem wat vooral binnen een inrichting speelde.

Een klant kwam op ons spreekuur, omdat hij graag met iemand zou willen corresponderen. Hij vroeg of wij soms een adres wisten. We hebben hem toen het adres van het KLAP, die vorig jaar een landelijke brievendag organiseerden, gegeven. Een poosje later kwam onze klant terug. Tot onze verbazing vertelde hij dat hij van het verplegend personeel geen toestemming had gekregen om brieven te schrijven. Omdat het ons niet terechtleek, gingen we navraag doen.

Er werd toegegeven dat diegene van het personeel die de correspondentie verboden had, inderdaad fout geweest was. Helaas was niemand van het personeel bereid dat aan onze klant te vertellen. Dus hebben wij toen maar aan hem verteld dat hij rustig brieven mocht schrijven. Overigens kan aan iemand met machtiging volgens de huidige kz-wet wél het recht op brieven schrijven worden ontzegd (behalve aan de inspectie, dat mag niet verboden worden).

Zoals gezegd, ook buiten de inrichting rijzen problemen wanneer het om "baas in eigen brein" gaat.

Zo wordt je bij het aanvragen van verlenging van je rijbewijs weer eens met je neus op het feit gedrukt, dat er onnodige bemoeienis met jouw brein is. Verschillende klanten vroegen ons n.l. wat ze moesten invullen bij de vragenlijst die iedereen voor verlenging moet invullen.

Daar is deze vraag bij: "Zijt gij verpleegd geweest in een krankzinnigengesticht of in een inrichting voor de verpleging van zenuwzieken?" Zeg je hier ja op, dan moet je je, notabene op eigen kosten, geneeskundig laten onderzoeken, dus ook als je b.v. 20 jaar geleden in een inrichting bent geweest. Een ontzettende stigmatisering (een "stempel") van de zg. ex-psychiatrische patiënt.

Wij hebben natuurlijk dit probleem niet kunnen verhelpen, we konden het slechts signaleren.

Trouwens, op het ogenblik zijn er wel plannen om deze vraag alleen van toepassing te verklaren op mensen die in de afgelopen 5 jaar verpleegd zijn geweest.

Wij vinden dit een schijnoplossing. Immers, het enige wat belangrijk is en wat dus ons inziens ook wel gevraagd zou mogen worden, is of iemand (ex-patiënt of niet) bepaalde medicijnen slikt, die de rijvaardigheid zouden kunnen beïnvloeden.

Lijdend voorwerp

Voltooid Verleden ofwel: 'lijdend voorwerp'?!
Vanochtend d.d. 23-4-1980 las ik - zoals iedere dag - de krant. Ik sloeg een bldz. om en las dit verslag.

PSYCHIATRISCHE KLINIEKEN WEIGEREN OPNAME VAN PATIËNTEN

UTRECHT, woensdag
Talloze gevaarlijke psychiatrische patiënten zwerven overal in ons land vrij rond. Mr. H. W. J. Droesen, officier van justitie in Utrecht, heeft dat gisteren gezegd op grond van zijn kennis uit de praktijk.

Gevaar

„Onschuldige en argeloze burgers lopen daardoor overal in het land gevaar”, aldus de officier, ...

Ik kreeg het heet, koud, heet en nog eens koud, want hoe kan dat nou?! Mijn psychiatrisch verleden wordt op dergelijke wijze ineens erg actueel voor mij.

Ik heb de overtuiging dat ik (gelukkig) weet wie ik ben, maar ach, ik voel me zo weerloos bij het lezen van dergelijke indringende suggestieve verhalen. Het is n.m. zo: "Er is in principe geen één mens "gevaarlijk", geen één mens "agressief" enz.

Ik ga ervan uit dat ieder (ex)patiënt-e het produkt, of wat dan ook, geworden is en gemaakt door de Wetenschappelijke structuren van z.g. machtsmisbruikers. Heren doktoren zien graag geld niet waar voor hun studie. Ze zijn immers ook jong geweest.

En ik dan?! vraag ik mij nu af.

Ik woon ook in dit land! Ik voel mij óók (nog) geestelijk gestoord en ik ben - op mijn manier - best wel 'gevaarlijk'.

Mr. H.W.F. Draesen is officier van justitie in Utrecht. (Een mond vol). Hebben "geestelijk gestoorde" zoveel weerstand dat zij zich 'vrij kunnen bewegen' in dit land?

Nee, zeg ik dan, dat hebben wij niet! Wij hebben geen 'vrije voeten' om op te staan! Er is n.m. niet veel alternatiefs.

Is het zó raar dat 'gestoorde' mensen hun gedrag oproepen door handelingen buiten hun/onze wil om, willen er andere mensen zijn, die een hand uitreiken en zeggen: 'Kom, we gaan er iets positiefs van maken?'.....

Vragen die mij nu erg bezig houden....

Ja dat zijn deze n.m.

Het positieve vind ik de zinsnede: Psychiatrische klinieken weigeren opname van patiënten. Prachtig gewoon. Want, ik vind, problemen van mensen ontstaan in de maatschappij... dus laat die problemen zich oplossen binnen in die maatschappij. En die maatschappij dat zijn wij!! Zelf voeg ik er nog het volgende aan toe: Ik ben direct ná de oorlog met mijn broer en nog een (voor ons onbekende zus) te vinding gelegd. Ik heb rare bokkesprongen mogen maken om mijn onvoltooid verleden te voltooien. Ik heb - doordat ik gevoel had - mijn natuurlijke moeder teruggezien toen ik 22 jaar was. Ik heb van kleinsaf aan niets anders gehad als slaag. Zowaar 16 jaar een kindermishandeling bij mijn 2e moeder die zelf vanuit een machteloosheid dit alles een kind aandeed.

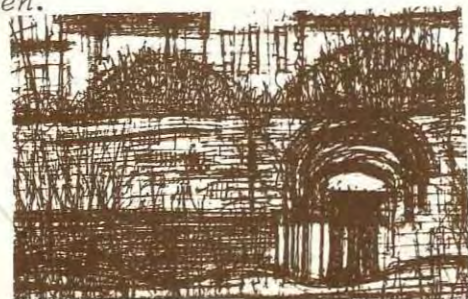
Toen ik dan 28 jaar was vond men dat ik 'raar ging' en stopte men mij in een psychiatrische inrichting waarvan de gevolgen zijn zoals ze nu zijn: 'lichamelijk een wrak, strijdbaar voor vele medeslacht-offers. Bovenstaande woorden uitgesproken door mij verwijt ik de wetenschapsmensen die als naam dragen: officier van justitie, psychiater, psychologen, advocaten enz.

Ik voel mij juist hierom zo weerloos omdat dit in mijn ogen aanschouwelijk is als: Misdaad.

Een misdaad die goed wordt gehonoreerd! Hoge autoriteiten noemt men zichzelf. Ja, dat kan best zo zijn, maar ze zijn indirect mede verantwoordelijk door hetgeen dan onze landgenoten zich aanpresenteren. Deze landgenoten - daar hoor is ook bij - zijn of voelen zich het 'lijdend voorwerp'. Vandaar... snap je.

Wanneer dus iemand drugs gebruikt, z.g. 'diefje speelt' of wat men noemt: 'Mensen aanvalt', dan zie ik dus dat er duidelijk geen zorg of voorzorgsmaatregelen getroffen zijn. Zoiets heeft een oorzaak. Een achtergrond. Ik vind het dan niet raar dat mensen hun gedrag anders laten zien, vanwege té weinig aandacht. En dan mag ik wel subjectief nu reageren ik kan niet anders gewoon.

Ik heb het zelf aan den 'lijve' ondervonden.

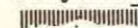
Ik was ook vaak niet bereid tot een vrijwillige behandeling. Dat gaat ook niet.. zeker niet zolang de maatschappij reageert en ageert zoals tot nu het geval is geweest. Al kiezen klinieken dan op basis van vrijwilligheid er komt, mijns inziens, toch wel geld aan te pas. En geld stinkt niet. Het is tot nog toe het grootste machtsmiddel. Daarom ben ik, op mijn manier, 'gevaarlijk'. Ik hoef geen geld. Een troostend woordje is voor mij veel belangrijker en zo is dat met ons allemaal. Eén laatste vraag: 'Wie heeft het geld uitgevonden?' Ik weet dit n.m. niet. Ik ben een beetje/veel abnormaal mens.

Maar wel een goed mens!

WOLF HEZE

Wat een schandaal hier in wolfheze. Een vrouw van 68 jaar moet 's nachts opblijven ze mag niet slapen. Ze moet wel overdag gewoon haar werk doen. Ze kan haar ogen nauwelijks open houden ze zakt dan weg. De (heer) de Ronde sloeg met de hamer hard op tafel. De (heer) de Ronde is therapie broeder hoofd van 3 gebouwtjes en hij zei erbij "ik mag toch wel even plagen? Gaat u nu verder?" "Ik ben niet te lui om te werken", zei de vrouw. Ik weet wel dat u niet te lui bent zei de (heer) de Ronde maar ik had toch graag dat u wat deed. Ik zei na een stilte "het is een schandaal ik schrijf naar de Gekkenkrant". Wind je niet op zei de zuster. Later riep ze me apart. Het was zo'n zielig mensje toen ze hier kwam ze knapt er zo van op. Waarom denk je dat ze dit doen het gebeurt op doktersvoorschrift. "De mensen kapot maken dat doen jullie". "Dat zie je niet goed in. Het is voor hun bestwil. Het is echt goed. Ik weet wel dat ze in de psychiatrie hier dingen doen dat niet deugt. Als ik niet eens ben ermee zeg ik het doe ik er echt wat aan", zei de zuster "maar hou je dit gezegd. Bemoei je er niet mee. Begrepen?" Bemoei je er niet mee Weer zo'n doodoender Zo gaat het in Wolfheze therapiegebouw.

Over Dromen

EEN BEKEND SPREEKWOORD LUIDT: DROMEN ZIJN BEDROG.

Dat een mens weleens droomt is zeker geen bedrog.

Dat een droom op zich een uitwerking heeft op een manier die minder prettig is leidde uiteindelijk tot het spreekwoord: Dromen zijn bedrog.

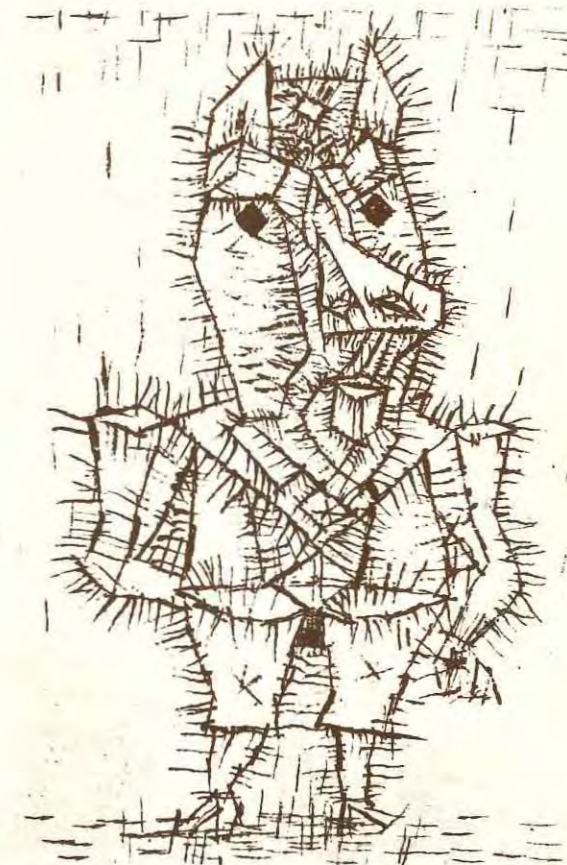
Weinig mensen dromen echt plezierig. Dit genoeg is dus slechts voor weinigen weggelegd.

Misschien hebben we aan alles al zo veel genoeg te beleven dat een prettige droom overbodig geluk zou veroorzaken.

De weinige mensen die echt behoefte hebben aan een pleziertje en dat niet kunnen krijgen dromen af en toe eens plezierig. Het leukste is een visuele droom die men zich na het ontwaken nog kan herinneren. Het vervelendste is een "nachtmerrie" die men ook na het ontwaken niet kan vergeten. Een mens kan daar patient van worden en moet dan door een psychiater uit "de droom" geholpen worden.

In dit rollenspel fungeert de psychiater als "paard van Sinterklaas" die de "nachtmerrie" op hol doet slaan en verdrijft.

Dit is geen goedkope aangelegenheid. Ook is het een beroep waarvan menig mens beter niet kan dromen.

van multidisciplinaire klinische en poliklinische psychiatrie" (multidisciplinair: met meerdere soorten werkers).

Een mondvul, die wel duidelijk maakt dat het "bedrijven van psychiatrie" op de 1e plaats komt. Leve de hobby.

Voor het gehoor van notabelen stel je de stand van zaken natuurlijker wat gunstiger voor. Volgens Schippers zou de psychiatrie in de inrichtingen "in toenemende mate in staat zijn vele duizenden patiënten te revalideren, te resocialiseren en zelfs te genezen".

Zelfs. Dus het komt toch nog wel voor? Wat hier duidelijk uit spreekt is dat "zelfs" artsen beseffen dat het helemaal niet lekker zit met "het genezen" in de psychiatrie. In deze krant is al herhaaldelijk gewezen op de grote gevaren die aan het medies denken kleven (zie met name no. 33, 38 en 39). De niet aflatende stroom brieven spreekt wat dat betreft voor zich.

De psychiatrie in inrichtingen heeft tot op heden niet veel succes kunnen boeken. De heer Schippers en geestverwanten denken dit op te kunnen lossen door meer "bio" in de psychiatrie te doen.

We zien immers nu hoe deze mensen steeds meer hun kaarten gaan zetten op "het laatste gebied waar de mediese professie nog geen grip op had: het menselijk brein, het centraal zenuwstelsel". Een benauwde opvatting, die echter de imperialistische neigingen van artsen goed weergeeft. De inhoud van het motto "baas in eigen brein" gaat aan hen voorbij, aan vele andere mensen gelukkig niet.

Wat valt er ook te verwachten van het turen door de microscoop, als artsen gekeerd staan met de rug naar de maatschappij? Zij verwijten leden van de actiegroep "stop de bio-psychiatrie" dat deze bijna elk psychisch lijden verklaart uit maatschappelijke ongelijkheid. Dit verwijt van eenzijdigheid is niet terecht.

Het gaat ons daarbij niet alleen om verklaren, wij vinden dat een andere benadering van mensen hoog nodig is. "Verklaren" gebeurt te veel van bovenaf. Het scheidt de rol van "deskundige", die macht uitoefent. Iedereen is wat zijn/haar eigen leven betreft deskundig: "baas in eigen brein".

In zijn toespraak deelde Schippers verder mee dat "Bloemendaal" bij de staats-sekretaresse zal aandringen op de benoeming van een landelijke commissie voor onderzoek en experimentele behandeling van psychiatrische patiënten.

Hier kunnen 2 konklusies uit worden getrokken:

- Er dreigen nog veel meer van die klinieken te komen, van die "symbolen voor moderne, hoogwaardige multidisciplinaire psychiatrie" Schippers: "Ik wens ieder Psychiatrisch Centrum in Nederland een dergelijke kliniek toe. Ik acht zo'n klinisch centrum zelfs noodzakelijk voor de verdere ontplooiing van de klinische psychiatrie in ons land".

Voor de ontplooiing van de hobby zal hij bedoelen. Het zal niet toevallig zijn dat deze ontwikkeling in deze tijden van bezuinigingen mogelijk is onder een rechts kabinet.

- Het aandringen op zo'n commissie houdt ook in, dat toegegeven wordt, dat er op de biologies-psychiatrische afdeling van de Lucas Lindeboom-kliniek ge-experimenteerd wordt.

Tot nu toe is dit steeds ontkend.

Na zijn dank betuigd te hebben aan de beleidsmakers, kruipt Schippers nogmaals op de knieën: "Ik vraag .... aan U harts-tochtelijk om één gunst". En om welke gunst gaat het? Het verschoond blijven van "te rigoreuze sociale controle". Dit is werkelijk te gek. Bijna elke controle op het medies handelen ontbreekt, maar het dreigt "Bloemendaal" nu al te veel te worden.

Het omgekeerde doet zich trouwens voor: op de (aangekondigde) kleine demonstratie buiten de poort voerde een legertje van psychiatrie en politie een overspannen sociale controle uit.

kontakten en TIPS

Zit 15 jaar in Vrederust en ben niet onbemiddeld. 54 jaar oud.
Zou deze zomer best eens met vakantie willen, b.v. 5 dagen naar Londen of naar een Duits kuuroord.
Zit zonder machtiging, maar weet niet of het mag.
Die psychiaters gaan soms een maand met vakantie met het vliegtuig.
Want denkt u ervan?

Schrijver van brief: "Man zoekt vrouw", zie Febr. nr. heeft inmiddels geschikte woonruimte gevonden, maar is erg eenzaam natuurlijk. Wie komt bij hem inwonen? Naam en adres bij de redactie bekend.

"Jongeman 27 jaar zoekt langs deze weg een meisje."

HET INRICHTING BESTRIJDINGS FRONT VRAAGT..

Het inrichting bestrijdings front Nijmegen wil náást het "aanpakken" van inrichtingen ook op de hoogte zijn met goeie alternatieven in de hulpverlening. (iets anders dus dan alleen maar zgn. therapeutische opvang in de inrichting). Wij willen die alternatieven zo mogelijk ondersteunen, en ideeën opdoen om ook in Nijmegen e.o. dergelijke initiatieven te ontplooien.
Ben je zelf met zoiets bezig, of weet je er iets van neem dan even contact met ons op:

Inrichting bestrijdings front (c.q. steungroep inrichtingswerkers/sters) op maandagavond: P/a K.W.J. Waldeckpyr-monthsingel 14 Nijmegen; tel. 080-226177. anders: Lieke Vullings, Marterstr. 13 Nijmegen; tel. 080-564391.

Een werkgroep van Cliëntenbond en "Gekken"-krant verzamelt nog steeds ervaringen en/of meningen met betrekking tot het gebruik van de isoleercel (uw reactie blijft verder anoniem).
Jeanne Valkenburg
Reactie opsturen aan: Vlielandstraat 19 Amstelveen.

kan ik zo'n "gekken"-krant 6 keer per jaar in mijn brievenbus krijgen? jazeker!!
naam: ----
adres. ----
woonplaats: ----
postcode: ----
geschenkbou
aan:
van: